

2270396

V. 3. 4014

Nov 1980.

2

R673m211/118

1130.3.11.

182148

Registered No. M. 2330.

"SIDDHANTHAM"

Vol. 3—No. 11.

உ
சிவமயம்
ஞ்சுசிந்தம்பலம்

2 5 NOV 1930

சித்தாந்தம்

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

"எல்லாம் ஒன்புந் றீநக்க நீனப்பதுவே
அல்லாமல் வேறென் றறியேன் பராபரமே"

மலர் ந

பிரமோதாத ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள்
1930 ஆம் நவம்பர்மீ

இதழ் கக

உ ன் ளு ஐ ம		பக்கம்
கார்த்திகை தீபம்	...	... உருந.
உண்பைச் சமய உணர்வு	...	... உருள
மெண்ணீர்	...	... உருக
பொது நிலக்கழக விழா	...	... உருஉ
நிலகடையார் சரித்திரின் ஆரும்பொருள்கள்	...	... உருஎ

ஆசிரியர் :—ம. பாலசுப்ரஹ்மண்ய முதலியார், B. A., B. L.,

உதவி ஆசிரியர் :—கி. குப்புச்சாமி முதலியார்

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம்,

150, கொன்குத்தப்ப ராய்க்கன் தெரு, சென்னை.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 1-8-0. 1930 வெளி நாட்டுக்கு ரூ. 2-0-0.

தனிப் பிரதி அரை 3.

“சித்தாந்தம்” வி. பி. அறிக்கை

1. “சித்தாந்தம்” மூன்றாவது மலர் அடுத்த மாதத்திய பன்னிரண்டாவது இதழோடு முடிவடையும். ஜனவரி முதல் நான்காவது மலர் தொடங்கும். நான்காவது மலரின் கையொப்பத் தொகையை ஒவ்வொருவரும் 1930ஆம் டிசம்பர் 31க்குள் மகாசமாஜ காரிய தரிசிக்குக் கிடைக்கும்படி மணியார்டர் செய்துவிட வேண்டும். ஒரே ஊரிலிருக்கும் பல சந்தாதாரர்கள் சந்தாத் தொகையைச் சேர்த்து அனுப்பும்போது மணியார்டர் கவுப்பனிவது தனியே காட்டு மூலமாகத் தங்கள் பெயர், விலாசம், சந்தா எண் முதலிய விவரங்களைத் தெரிவாக எழுதித் தெரிவிக்கவேண்டும்.

2. 1930ஆம் டிசம்பர் 31க்குள் நான்காவது மலரின் கையொப்பத் தொகையைச் செலுத்தாத சந்தாதாரர்கட்கு நான்காவது மலரின் முதல் இதழ் வி. பி. மூலம் அனுப்பப்படும். அவ்வாறு வி. பி. அனுப்பப்பெற்றுக் கொண்டதினால் ஒவ்வொரு சந்தாதாரருக்கும் வி. பி ரிஜிஸ்டர் தபாற்கூலி வீண் நஷ்டமாகும்.

3. சில நண்பர்கள் வி. பி. வருங்காலத்தில் பெற்றுக்கொள்ளாது மற்றொருமுறை வரும் படியாகத் தபாற்காரனுக்கு அறிவித்து விடுகிறார்கள். பிறகு தபாற்காரன் வி. பி. யை சில நாள் வைத்திருந்து “not claimed” (வேண்டப் படவில்லை) என்று குறித்து சமாஜத் துக்குத் திருப்பி விடுகிறான். இதனால் சமாஜத்துக்கு வி. பி. செலவு நஷ்டமாகிறது. இவ்வாறு வி. பி. திருப்பப்பட்ட சில காட்களுள் அந்த வி. பி.யைப் பெறவேண்டிய சந்தாதாரர் தாம் ஏதோ காரணம் சொல்லி மீண்டும் பத்திரிகையை அனுப்பும்படி கடிதம் எழுதுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. சென்ற மூன்று ஆண்டிலும் சமாஜம் இத்தகைய அனுப்பவர்கள் பல பெற்றுள்ளது.

4. ஆகையால் அன்பர்கள் தயைசெய்து சமாஜத்துக்கு வீண் கஷ்டமும் நஷ்டமும் தராமல் அடுத்த மலருக்குரிய கையொப்பத்தை முன்னதாகவே அனுப்பி வைப்பது பேருபகாரமாகும் என்று மறு சந்தா நேயர்களுக்கு அறிவிக்கிறோம்.

5. பணம் அனுப்பும் ஒவ்வொருவரும் தமது முழுப்பெயர், விலாசம், சந்தா எண் ஆகிய விவரங்களைத் தெரிவித்தல் அவசியமாகும்.

6. இவ்வாண்டு பத்திரிகையைத் தருவிக்கும் ஒவ்வொரு நேயரும் புதிதாகப் பல சந்தா தாரைச் சேர்த்துத் தர வேண்டுகிறோம். அல்லது ஒரு சந்தாதாரரையேனும் அடுத்த ஆண்டுக்குச் சேர்த்து அவர் கையொப்பத்தையும் சந்தாத் தொகையையும் 1930ஆம் டிசம்பர் 31க்குள் சமாஜக் காரியதரிசிக்கு அனுப்பி உபசரிக்க விரும்புகிறோம்.

7. குறித்தபடி மணியார்டர் செய்து அடுத்த ஆண்டுக்குச் சமாஜ அங்கம் வகித்துப் பத்திரிகை பெற விரும்பாமலோ, அல்லது முடியாமலோ இருப்போர், தயை கூர்ந்து அரையாடு காட்டு மூலம் மூக்கு அறிவித்து விட்டால் சமாஜத்துக்குப் பொருள் கஷ்டமும் நஷ்டமும் விளையா. பத்திரிகை பெற விரும்பாதாரும், இயலாதாரும் தயை செய்து தெரிவித்தனாகிய உபகாரத்தை யேனுஞ் செய்வார்களாக.

8. ஒவ்வொரு சந்தாதாரரும் தமது திருத்தமான தபால் விலாசத்தைச் செவ்வையாக எழுதி உடனே அனுப்ப விரும்புகிறேன்.

இங்ஙனம் :

150, கோவில்தப்ப நாயக்கன் தெரு,
சென்னை, 10—11—1930.

ம. பாலசுப்ரஹ்மணிய முதலியார்,
காரியநாயகர்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம்.

சீத்தாரங்கம்

“ஆணை முகன் ஆணை முகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
நானதந வானியை உன்றாடு”

மலர் ௩	பிரமோனாத ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 1930 ஓசை நவம்பர் மீ	இதழ் ௧௧
--------	--	---------

கார்த்திகை தீபம் [பத்திராசிரியர்]

சிவம் தழைத்தோங்கும் நந்தமிழ்
நாட்டில் எல்லா விழாக்களையிட
மிகுதியான மக்கள் திரளும் முழுக்கும்
விரதமும் உவகையும் கொண்டு மிளிர்
வது திருவண்ணாமலையில் நடைபெறும்
கார்த்திகை தீப விழாவேயாம். தென்
னாந்திய இருப்புப்பாதை கம்பெனியா
ரின் கணக்குப்படி இந்த விழாவுக்குக்
கூடுவதுபோல அவ்வளவு மிகுதியாக
கும்பகோணம் மஹாமஹம் கீங்கலாக
வேறு எந்த விழாவுக்கும் மக்கள்
திரண்டு கூடுவதில்லை. மஹாமஹம்
என்ற விழா பன்னிரு ஆண்டுக்கொரு
முறை நிகழ்வதால் சாதாரண கணக்கில்
அதைச் சேர்ப்பதில்லை.

கார்த்திகை தீபம் என்ற விழா கார்
த்திகை மாதத்தில் வரும் கார்த்திகை
நக்ஷத்திரத்தன்று திருவண்ணாமலையி

லும் உள்நாட்டுச் சிவாலயங்களிலும்
பெளர்ணமையில் கடற்கரை யோரமா
யுள்ள சிவாலயங்களிலும் ஆகம் விதிப்
படி கொண்டாடப்படும். இவ்வாண்டில்
முறையே கார்த்திகைமீ ௧௧, உ.ம.ம்
தேதிகளில் (1930 ஓசை நவம்பர் மீ 4,
5) இவ்விழா திருவண்ணாமலை முத
லிய உள் நாட்டுத் தலங்களிலும் திரு
மயிலாப்பூர் முதலிய கடற்கரைத்
தலங்களிலும் கொண்டாடப்படும்.

பண்டைக் காலத்தில் திருமாலும்
பிரமனும் “நான் பெரியோன் நீ சிறி
யோன்” என்று சண்டை யிட்டதாக
வும் அவர்கள் எதிரில் சிவபெருமான்
சோதி வடிவாகத் தோன்றி “இவ்வ
னம் பிழம்பின் முடியையும் அடியையும்
கண்டு பிடித்தால் உங்கள் பிணக்குத்
தீரும்” என்று கூறியதாகவும் பிரமன்

அன்னப்பறவையாகவும், திருமால் பன்றியாகவும் முறையே முடியையும் அடியையும் துருவிக்காணச் சென்றதாகவும், முடியைக் காணமுடியாத பிரமன் தாழம்பூவைப் பொய் சாக்ஷி சொல்ல ஏற்படுத்தி முடியைக் கண்டதாகச் சாதித்ததாகவும், திருமால் அடியைக் காணவில்லை யென்று ஒப்புக் கொண்டதாகவும், உடனே சிவபெருமான் அவ்வனம் பிழம்பி விருந்து தோன்றி பொய் சொன்ன பிரமனையும் தாழம்பூவையும் தண்டித்து திருமாலுக்கு அருள் புரிந்ததாகவும், இவ்வனம் பிழம்பே திருவண்ணாமலையாக அமர்ந்து விட்டதாகவும் புராணம் கூறுகின்றது. இப்புராணக் கதையைத் தழுவி தேவார திருவாசகங்களில் பற்பல விடங்களில் மலராமனும் திருமாலும் காணாதபிரான் என்று சிவபெருமானுக்குத் தோத்திரம் காணப்படுகின்றது. எண்ணிறந்த வேறு புராணங்களிலும் தோத்திரப் பாக்களிலும் இக்கதை துவலப்படுகின்றது.

இக்கதை சிவபெருமானுடைய உயர்வு, எங்கும் நிறைந்துள்ள தன்மை முதலியவற்றையும், பிரமன் திருமால் ஆகிய இருவரின் தாழ்வு, எங்கு நிறைந்திலாமை முதலியவற்றையும் உணர்த்துகிறது. எல்லாச் சமயங்களும் ஒருங்கு கூடி எல்லாச் சமயங்களிலும் பொதுவான பெரும்பகுதி ஒன்றும் அவ்வச்சமயங்கள் வழங்கப்படும் நாட்டின் நிலைமைக்கேற்ற சிறப்புப் பகுதிகள் பலவும் இருக்கின்றன வென்றும், உண்மையை ஆராய்ந்தால் சமயங்களுக்குள் பிணக்கு தேவையே யில்லை யென்றும் ஆன்றோர் முடிபு கூறும் இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் சைவத்துக்கும் வைணவத்துக்கும் பிணக்கு

விளைவிக்கக்கூடிய இக்கதையை, சமரச நோக்கமுடையார் எவ்வாறு கொள்ள வேண்டும் என்பதை அறிவது அவசியமாகும்.

மிகப்பழைய சங்க நூல்களில் கிடைக்கும் குறிப்புக்களில் சைவத்துக்கும் வைணவத்துக்கும் பிணக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பரிபாடல் என்ற பழைய சங்க நூலிலுள்ள ஈழபது பாடல்களில் செவ்வேளுக்கு அம் திருமாலுக்கு உம் சிதைவின்றி முழுமையும் ஏடுகள் மூலம் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் திருமால் பாடல்களில் திருமலை முழுமுதற் கடவுளாகவே கொண்டு தோத்திரம் சிகழ்ந்து இருக்கிறது. உதாரணமாக,

“தீவளி விசம்பு நிலனீ னைந்து
ஞாயிறுந் திங்களு மறனுமை வருந்
திதியின் சிறுரும் விதியின் மக்களு
மாசிலெண் மரும் பதினொரு கபிலருந்
தாமா விருவருந் தருமனு மடங்கலு
மூவே முலசமு முலகினுண் மன்பது
மாயோய் நின்வயிற் பார்த்தவை புரைத்தே”

என்று ஒரு பரிபாடல் கூறுகின்றது. இஃதேபோல் வேறு பல பரிபாடல் பதிகங்களில் பல குறிப்புக்கள் உள் ளன.

இத்தகைய பழைய சான்றுகளை சிவஞான சித்தியார் இரண்டாம் சூத்திரம் எசு, எடு-வது செய்யுட்களோடு வைத்து ஒப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

“சிவஞ்சத்தி னாதம்விந்து
சதாசிவன் திகழ்மீசன்
உவந்தருள் உருத்திரான்ருன்
மால்அயன் ஒன்றினொன்றூப்
பவந்தரு மருவனலிங்
குருவன லுபயமொன்றூ
நவந்தருபேதம் ஏகநாதனே
நடிப்பன் என்பர்.”

“சத்தியாய்

.....உமைநிரு வாணியாகி

.....
எத்திரின் ருனீசன் அத்திரமவளுநிற்பன்”

இறைவனை ஒளி வடிவாக வணங்குவது எல்லாச் சமயங்களுக்கும் உடன் பாடாக இருக்கிறது. பிரமஞான சங்கத்தார் புதியதாக அமைத்துள்ள கோயிலில்கூட ஒளியை வைத்தே வணங்குகின்றனர். ஒளியானது அறிவு, அன்பு, ஆற்றல், வியாபகம் முதலிய பலவற்றிற்கு அறிஞரியாக இருக்கின்றது. இவ்விதமுட்தத்தங்கூட ஒளி வடிவம் என்பது ஆன்றோர் கொள்கை. ஆகவே அடிமுடியிலாத ஒளிப்பிழம்பு அளவற்ற அறிவு, அன்பு, ஆற்றல், வியாபகம் முதலியவற்றிற்கு அறிஞரியாக இருக்கிறது. அயனும் அரியும் தங்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வைப்பற்றி வாதித்தனர் என்பதை முழுமுதற் கடவுளின் ஒன்பது அவசரங்களுள் எது சிறந்தது என்பதைப் பற்றி வாதித்தனர் என்றே சத்தியார் மேற்கோளிடப்படி ஊக்கக்கவேண்டும். அவ்வாறு வாதித்தவர்கள் உண்மை காண முடியவில்லை என்றும், ஒன்பது அவசரங்கட்கும் உறைவிடமாகிய ஒளிப் பிழம்பைக்கண்டனர் என்றும் கொள்ள வேண்டும். அவ்வொளிப் பிழம்பு ஒன்பது அவசரங்களும் கூடிய முழுமுதற் கடவுளின் உருவமானபடியால் தனித்தனி அவசரமூர்த்தங்களுக்கு மேம்பட்டதாகத் தோன்றிற்று என்பதே முடிந்த முடிபாயிற்று என்று கதை முடிவதைக்காணலாம். இவ்வரிய உண்மையை இக்கதை விளக்குகின்றது. இது ஒருவகை ஆராய்ச்சி.

எர்நெஸ்ட் வுட் என்ற ஆங்கில ஆசிரியர் ஒருவர் மற்றொரு வகையாக ஆராய்ச்சி செய்திருக்கின்றனர். பிரமன், திருமால், சிவன் ஆகிய மூவரை

யும் சத்து, சித்து, ஆரந்தம் என்று கொண்டு சத்திவிருந்து சித்து பிறந்ததா அல்லது சித்திவிருந்து சத்து பிறந்ததா என்ற வாதமே பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும் சிகழ்ந்த சண்டையாகப் புராணம் கூறுகின்றது என்றும், அவ்வாறு சண்டை சிகழும்வரை ஆரந்தம் கைகூடாது என்ற உண்மையான புராணத்தில் அயனும் அரியும் சிவனைக் காணமுடியவில்லை யென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது என்றும் இவ்வாசிரியர் முடிபு கூறுகின்றனர். இது ஒருவகை ஆராய்ச்சி.

“சைவ சமயமே சமயம்” என்று வைரத்தோடு கிலைநாட்டும் அதிரசஞானிகள் இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளைக் கண்டு சினம் கொள்வர் என்பது வெளிப்படை. அன்றாற் பிரமன், விண்டு முதலியோரை உயிர் வருக்கத்தில் வைத்தெண்ணி திருமால் வணக்கத்தை அடியார் வணக்கமாகவே கொள்வர். ஆனால் அவர்கள் கொள்கை சமயப் பிணக்கைப் பெருகச் செய்து சமரசத்தை வேரோடு அறுக்கும் தகையது என்பதை அவர்களே மறுக்க இயலாது.

திருவண்ணாமலையில் நடைபெறும் உத்ஸவத்தில் திருமாலும் பிரமனும் அடிமுடி தேடியும் காணாத கதை ஒன்றும் காட்டப்படுவதில்லை. இதை ஒவ்வொருவரும் நன்கு உணர வேண்டும். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு தலத்திலும் முக்கியமாகவுள்ள ஐதீகங்களைத் திருவிழாவில் ஒருநாளில் நடத்திக்காட்டுவது வழக்கம். ஆனால் இந்த ஐதீகம் கார்த்திகை தீப உத்ஸவத்தில் காட்டப்படுவதில்லை. அவ்வுத்ஸவத் தன்று மலை பஞ்சமூர்த்திகளும் புறப்பட்டு உருத்திராக்க மண்டபத்தில் சிவ சந்

187148

நிதிக் கெதிரில் வீற்றிருக்கின்றனர். உடனே அர்த்தநாரீசுவரர் பாணி தீபக் கலசங்களோடு வருகிறார். அவர் தோன்றியவுடன் மலையின் உச்சியில் தீபம் ஏற்றப்படுகிறது. அதாவது பாணி தீப பூஜை (அதாவது பஞ்சப் பிரஹ்ம சோடசோபசார பூஜை) செய்யப்பெற்ற பாணி தீபக் கலசங்களைத் தும் ஒளி மயமாகி மலையே தீபமாக (அதாவது ஒளியே மலையாக) மாறி விடுகின்றன வென்றும் அவ்வாறு மாறிய ஒளி வடிவமே அர்த்தநாரீசுவரர் என்றும் மக்களறிவதற்காகவே இந்த முறையில் உத்ஸவம் நடத்தப்படுகின்றது என்று ஊகிக்கலாம். இந்த உத்ஸவ முறை சமரச உணர்ச்சிக்கு ஒரு சிறிதும் முரண்படாதது நோக்கத்தக்கது. சிறப்பாக இவ்வுத்ஸவத்தின் மூலம் கடவுளை ஒளிவடிவாக வணங்கும் உயரிய முறை போதிக்கப்படுகிறது.

அறிவு, அன்பு, ஆற்றல் முதலியவற்றின் அறிகுறியாகக் கடவுளை ஒளி வடிவமாக வணங்குவது சிறந்தது என்றும், அவ்வறிவு முதலியன அளவு கடந்து கடவுளிடத்தில் நிலைபெற்றிருத்தலால் அளவு கடந்த ஒளிப்பிரிபும் பாகக் கடவுளை வழிபடுதல் சிறந்த தென்றும், அவ்வாறு திருவண்ணாமலையிற் றேன்றிய திருநாளையும் அதை யொட்டிய விழாவையும் சமய விரோதமின்றி எல்லாச் சமயத்தவரும் அதுட்டிக்கலா மென்றும், அவ்வொளி வடிவத்தை இன்னார் பார்க்க

லாம் இன்னார் பார்க்கக்கூடாது, அங்கிருந்து பார்க்கலாம் இங்கிருந்து பார்க்கக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடுகளின்றி அனைவரும் எங்கணுமிருந்து காணக் கூடிய வகையில் “மலை விளக்கு” என்ற பழமொழிக் கேற்ப மலை விளக்காகவே வணங்கும் முறை அறிவுக்கும் இந்நூற்றாண்டின் முதிர்ச்சிக்கும் மிகப் பொருத்தமானதே பென்றும் விளங்கா நிற்கும்.

நாத்திகம் பகிரங்கமாக போதிக்கப்படும் இந்நாளில் நமது புராணக் கதைகளைச் செவ்வனே ஆராய்ந்து அவற்றினுட் கருத்துக்களை விரிவாக எடுத்து விளக்குவதே அறிஞர் செய்தற்குரிய பெரும் பணி யாகும். அவ்வாறு விளக்கும்போது சமயப் பிணக்கு சாதிப் பிணக்கு முதலியவைகளை ஒழித்து உண்மைச் சமரச முறையைக் கடைப் பிடிப்பதே அறிவுடைமையாகும்.

எனவே, இக்கட்டுரையைக் கண்ணுறும் ஒவ்வொருவரும் கார்த்திகை தீபத்தன்று முழுக்கு, விரதம், பூசை, பாராயணம், கோயில் வழிபாடு, விழாக் காணல் முதலியன செய்வதோடு அமையாது மேற்கூறிய புராணக் கதையின் உட்கருத்தைத் தம்மாலியன்ற வரை ஆராய்ந்து மக்கள் சமயப் பிணக்கின்றி இக்கதையை ஒப்புக் கொள்ளும் வழியை சிறு கட்டுரையாக வரைந்து அறிவுத் தொண்டு புரியுமாறு அருள் செய்ய எல்லாம் வல்ல இறைவனை வழித்துக்கின்றோம்.

ஒதிமா மலர்கள் தூவி உமையவள் பங்கா மிக்க
சோதியே துளங்கு மென்தோள் சுடர்மழுப் படையி னானே
ஆதியே அமரர் கோவே அணியனா மலையு ளானே
நீதியால் நின்னை யல்லால் நினையுமா நினைவி லேனே—அப்பர்.

உண்மைச் சமய உணர்வு

[காழி - சிவ. கண்ணுசாமி, B. A.]

காலமிருந்தவா நென்னே! மக்கள் எது வொன்றிலும் எளிதில் நம்பிக்கை வைப்பதில்லை. எனினும் வேண்டியார் வேண்டியாங்கு வரமீயும் பான்மையர் வேணிப்பிறை முடித்தார் என்ற மறைமொழி கண்டு கடவுட்கோட்பாடு ஒரு தலையாய் இல்லையென ஒழியாது நின்று நிலவுகிறது. இம் மறை மொழியால் உள்ளியதெல்லாம் கிட்டும் பான்மைய என்பதும், கண்கூடர்க்க் காணக்கூடாத பொருள்கள் பல உறுதியாய் உள என்பதும் நம்பப்படுகிறது. இஃதென்ன முரண்பாடு! உண்மைச் சமய அணர்ச்சியோ உள்ளத்தின்கண் தோன்றி நிலைப்பதொன்று. அவ்வாறு அகத்தின்கண் நீங்கும் ஒரு தோற்றத்திற்கும், கண்கூடாக உள்ளியதைக் கைம்மேற்பெறுதலாய் ஒரு புற சிகழ்ச்சிக்கும் எத்தகைய ஒற்றுமையேனும் இருத்தல் கூடுமோ? கூடாதாகவே, உண்மைச் சமய அணர்ச்சி பென்பது வேண்டிய வற்றைப் பெறுவதன்றே கடவுள் உண்டென்று கருதும் உணர்ச்சியாகாது; கண்ணாற்காணக் கூடாத தொன்றாயினும், உண்டென்று கொள்ளும் உறுதிக் கோட்பாடும் ஆகாது. கோட்பாடென்பதும், உணர்ச்சியென்பதும் வெவ்வேறு பொருளனவாகலின், உறும் என்னும் நம்பிக்கையுமன்று, உண்டென்னும் உறுதியுமன்றாயின், உண்மைச் சமய அணர்ச்சி தான் யாதோவெனின், அஃது தனிப்பட்டதோர் உளப்பான்மையேயாகும். உலகின்கட் டோன்றியுள்ள பல பொருள்களிடையே மகனெனப்பட்ட

ஒருவன் எந்நிலையிலிருக்கிறான் என்பதை யறிந்துகோடலே அவ்வுளப்பான்மை அறிந்த அவ்வறிவுக்கேற்பச் சிலபல செயல்களை யவன் புரியக் கடமைப்பட்டவனாகின்றான். இவ்வாறு ஒருவன் செயல்புரிவது, காணப்படும் பொருள்களாகிய உலகப் பொருள்களைப் போன்றே, காணப்படாத ஒரு பொருளும் உண்டென்று அவன் நம்புவதனாலன்று; மறு, தான் அடைய விரும்பும் ஒன்றை அடைவோ மென்னும் அவாவினாலுமன்று. மற்ருெரு லோவெனின், உலகின் கண்ணுள்ள பல பிறப்புக்களிடையே தான் மக்கட் பிறப்பிற் பிறந்ததனால் எந்நிலையை யடைந்துள்ளா நென்பதை யறிந்து அதற்கேற்பத் தன் செயல்களை வழிப்படுத்தி வருவதனாலேயே வேளாள நெருவன் உழுது பயிரிடுந் தொழிலை மேற்கோடலும், மாலுமி யொருவன் படகோட்டிப் பொருளிட்டக் கருதுவதும், ஏதோ காணப்படாத ஓரிடத்தில் இறைவனிருந்து உய்யும் வழி காட்டுகிறான் என நம்புவதனாலோ அன்றி, உழுவதனாலும், ஒட்டுவதனாலும் பயன் எய்தல் உறுதியெனக் கருதியோ அன்று; அதுவே தத்தம் தொழின் முறையென வறிந்து மேற்கோடலினாலேயே யாம். ஒருவன் கூவியாளனாகவோ, எழுத்துக்காரனாகவோ, அன்றிவணிகனாகவோ, தொழில் புரிய முற்படின் அதற்கேற்றபடி உழைக்க வேண்டுமென்பதுணர்ந்து உரிய வேலையைச் செய்கிறான், எந்நாட்டில் எப்பெருங் குடியிற் பிறந்துள்ளோ மென்பதுணர்ந்த ஒருவன், அக்குடிப்

பிறப்பிற்குரிய கோட்பாட்டினின்றும் வழுவாது நடக்க முற்படுதலும் முறையே. அது போன்றே “எங்கள் சமயமே இறைவன் கண்டது” என நம்பி பாடுருவன் அச்சமயப் பயனுரை வேண்டின் அதன் கட்டளைகளினின்றும் வழுவாது நடத்தலுமியற்கை. செய் கருமத்திற் கேற்பப் பிறப்பிற் சிறப் பெய்துவது உண்மையென நம்பிய வொருவன் அதற்கேற்ப நடந்து கொள்ள முயல்வானன்றோ? அதுவே போல் ‘உலகமே மரைய, நன்மை தீமை என நாக் கொள்வதெல்லாம் கானற் றேரும் முயற் கொம்புமே யாகும்’ என நம்பிய ஒருவன் அதனை யொட்டியே பணியாற்றுவானெனக் கூறவும் வேண்டுமோ? எனவே இம் முத்திரத்தினரின் நடத்தையும் வெவ்வேறு விதமாக யிருக்கு மென்பது எளிதிற் பெறப்படும். ஆயினும் ஒவ்வொருவனும் தானான பெற்ற சமயவுணர்ச்சியே துவாகத்தன் நிலையின்ன தென முதற்கண் குறித்துக் கொண்டாணென்பது உய்த்துணர்ப்பாற்று.

இனி, சமயவுணர்ச்சிக்கும், சமயம் என்பதற்கும் உள்ள வேறு பாடுபாதோ வென்னிற் கூறுதும். சமயம் என்பது புறத்தே யாவரானுங் கண்டறியப்படுவது; சமயவுணர்ச்சியோ, ஒவ்வொருவராலும் அவரவர், அகத்தே நிகழ உய்த்துணரப் படுவது. சமயவுணர்ச்சி என்பது உலகத்திற்கும் அதனைடைப் பிறந்த ஒரு மகனொருவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு இன்ன தென்பதை யுய்த்துணர்ந்து அதன் வழி அவன் தொழில் புரிவதே யாகும். எனவே உண்மைச் சமயவுணர்ச்சி பகுத்தறியுடன் முரண்படுவதன்று; பொது அறியுடன் இகலு

வது மன்று. ஆனால் அதன் வழியாய்ந்தாலன்றி அறிவற்றதும், முரண்பாடுடையதாகவுந் தோன்று மொவ்வொன்றையும் எளிதில் விளக்குங் கருவியா யமைவது உண்மைச் சமயவுணர்ச்சியே யாகும்.

இனி, பதி வேறு பசு வேறு என்பதில்லை. பதியும் பசுவும் மொன்றே என்ற கொள்கையுடையா நொருவன் தக்க ஏதுவும் தீர்த்த ஆலோசனையுமின்றி அம்முடிவுக்கு வந்தானென்று கொள்ளல் கூடாது; அவனால் அதற்கு முன் அறிய முடியாதிருந்தபல வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை யறுத்து அவ்வுணர்ச்சி தானும் அவனுக்குத் தெளிவைக் கொடுத்ததாகலின்.

எழுபிறப்பும் பிறந்தாலன்றி ஒருயிர் வீடுபே ரெய்தமுடியாது; அப்பிறப்பு தானும் செய் கருமத்தனவான் அமைவது என்ற கொள்கையுடையா நொருவனுக்கும் அஃதொக்கும். மற்றும் அதுபோன்றே “அவனவளதுவெனு மவை முவினமையின்” என்ற சித்தார்த்தக் கோட்பாடு டெடையார்க்கும்.

இனி, இக் கொள்கைகளும் மற்றவை போன்றனவும் கண்கூடாக மெய்ப்பித்துக் காட்டுந் திறத்தன வல்லவென்பது கருதி அவைகள் அறிவிற் கொவ்வாதனவென்று கொள்ள வேண்டுவதில்லை. அக் கொள்கைகள் தோன்றுவதன் முன்னர் பூட்டகமாயிருந்த பல பகுதிகள் அவற்றினுதவி யால் அறிந்து தெளியப்பட்டிருக்கின்றன. அதனினுஞ் சிறப்பாக, பல திறப்பட்ட இக்கொள்கைகள் உயிருக்கும், உலகுக்கும் உள்ள தொடர்பை அஃததன் திறத்திற்கேற்ப விளக்கியதன்றி ஏற்ற வகையில் மக்களது

செயல்களையும் மாற்றி யமைப்பனவாயின.

பகுத்தறிவிற்கு முரண்படாததாய உண்மைச்சமயவுணர்ச்சி உலகிடை மகனெனப்பட்ட ஒவ்வொருவனுடைய நிலையையு முணர்த்தி அவன் செயல்களை யதற்கேற்ப ஆற்றுப் படுத்துந் திறமை யுடையதெனக் கண்டோம். அற்றாயின் விளக்கத்தை யனியாமல் கலக்கத்தை மிகுப்பதாய ஒரு சமயம் பொருளற்ற பல கருத்துக்களைப் பரப்பும் எனின், அதனைச் சமயமெனல் கூடுமோ? அதனைப் பின்பற்றிய உணர்ச்சியும் உண்மைச் சமய உணர்ச்சியாமோ? சமயத்தின் திரிபுணர்ச்சியே யது. உண்மைச் சமயவுணர்ச்சியின் உயிர்ப் பண்பை யிழந்த இத்திரிபுணர்ச்சி மகன் மாட்டுப் பணிகோடும் ஆற்றலை யிழந்து அவன் கைக் கருவியாக மாறி அவனுக்குப் பணியாற்றத் தொடங்குகிறது.

திரிபுணர்ச்சியின் தலையாய தீமையென்னவெனில், மகனது வழிபாட்டிற்கும் அவனளிக்குங் கையுறைக்கும் ஏற்றவாறு இறைவன் அவனுக்கு வேண்டியதை யளித்து அம்மகனது பணியாளாக இருப்பானென்று கற்பிப்பதேயாகும். உண்மைச் சமயவுணர்ச்சியோ வெனின், இறைவனை ஆண்டான், அவன் முன் பல்லுயிர்

களும் அடிமைகளே யாவர்; ஆண்டவனது ஒப்பற்ற கருத்துக்களை முடித்துவைக்கும் பணியாளர்களாக உயிர்கள் உலகிடைப் படைப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, என்ற மாசற்ற உயர்ந்த உண்மைகளைக் கற்பிக்கின்றது.

இத்தகையதோர் சமயவுணர்ச்சி தான் இக்கால வலியிழந்து உருமாறி வருகிறது; சமயவுணர்ச்சி யொன்றுண்டென்னும் உணர்வேயற்ற பலர் “என்பு தோல் போர்த்த உடம்பென”த் திரி தருகின்றனர். மந்திரமும், மறைமொழியுமே சமயத்தின் சாரம் எனக்கொண்டு, இறைவனை வழத்தின் இம்மையே எய்துஞ் சோறுங் கூறையும் என இவர் நம்பி யுள்ளார் போலும்! என்னே! இவர்தம் சமயவுணர்ச்சி யிருந்தவாறு !!!

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள்
தாம்வாழ்வான் மனநின்பால்
தாழ்த்துவதும் தாமுயர்ந்த
தம்மையெல்லாம் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமூல காமுரலுங்
தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திவொன்
யானுமுன்னிப் பாவவனே.

என்ற உண்மைச் சமயவுணர்ச்சி ததும்பும் ஒரு தனிச் செய்யுளின் உண்மைப் பொருளை இவர்கள் அறிவது எங்ஙனோ?

வெண்ணீறு

[சிதம்பரம் - சப்பாதி சுவாமிகள்]

நிசைவசமயிகள் சரீரத்திலே ஆவசியகமாகத் தரிக்கற்பாலனவாகிய சிவசின்னங்களிற் சிறந்தது திருநீறு. திருநீறு-கற்பம், அறுகற்பம், உபகற்பம் என மூவகைப்படும் (இம்முன்று மல்லாதது அகற்ப மெனப்படும்.)

இவற்றுள் கற்பமாவது கன்று பிறந்து பத்துநாட் குதகமுடைய பசுவும், கன்று பிரசவியாத கிடாரியும், வியாதிமுடைய பசுவும், தன்கன்று சாவப்பெற்ற பசுவாகிய இவற்றின் கோமயம் குற்றமுள்ளவாதலாலும்

கிழப்பசவும், மலட்டுப்பசவும், தூர்க் கந்தம் பொருந்திய மலத்தைத் தின் னும் பசவும்சுத்தமுடையனவல்லவாத லாலும், இவைகளல்லாத மற்றைப்பசுக் களினது கோமயத்தையும் பங்குனி மாசத்திலே பசான மென்னும் நெல்லி னது தானே மேய்தலால் அப்போது அட்டமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பெளர்ணிமை என்கிற நாட்களில் பசுக் களையடைந்து, கோசாவித்திரி முதலிய தோத்திரங்களைச் செய்து, பூமியிலே விடுமுன், சத்யோ சாதமந்திரத்தினு லே தாமரையிலையிலேற்று, மேல் வழும்பு நீக்கி அதன் நடுப்பாகத்தைக் கொள்க. கோமயங் கொள்ளுதல் சார்திகம், பௌட்டிகம், காமதம் என மூவகைப்படும். கோமயம் இடும்போது பசுவின் பிறந்தபுலே கைவைத்து ஏற் பது சார்திகம்-பூமியிலே விடுமுன் தாமரையிலையிலேற்பது பௌட்டிகம்; பூமியில் விழுந்த பின் எடுப்பது கா மதம். இவ்வாறு விதிப்படி எடுக்கப் பட்ட கோமயத்திலே வாமமந்திரத்தி னாலே பஞ்சகௌவியம் வார்த்து, அகோர மந்திரத்தினாலே பிசைந்து, அவ்வகோர மந்திரத்தினாலே உருண் டை செய்து, பதரைப் பரப்பி அதன் மேல் தற்புருட மந்திரத்தினாலே வைத்து சிவாக்கினியைக் கற்பித்து அதனாலே தகனஞ்செய்ய வேண் டும். நித்தியாக்கினி செய்பவர்களாயின் அவ்வக்கினியிற்றானே விளைவிக்கலாம். அன்றைக்கே எடுத்து, அன்றைக்கே உருண்டை செய்து, அன்றைக்கே சிவாக்கினியிற்றகனம் பண்ணுதலும் அன்றி உலரவைத்துத்தகனம் பண்ணு தலும் ஆம். அவ்விபூதி நன்றாக விளைந் ததை யறிந்து ஆராய்ந்து அதிலே கருகல் முதலாய குற்றங்களை நீக்கி

நல்லதை ஈசான மந்திரத்தை யுச்சரித் தெடுத்து கருகிற விபூதி வியாதியை யுண்டாக்குவதாலும், செந்நிர விபூதி கீர்த்தியைப் போக்குவதாலும், புகை நிற விபூதி ஆயுளைக் குறைப்பதா லும், பொன்னிற விபூதி சம்பத்தைக் கெடுத்தலாலும், அவைகளை வெறுப் புடனே தள்ளி, வெண்ணிற விபூதி யானது அளவிலாப் புண்ணியத்தை விளைத்தலால், அவ்விபூதியைப் புது வஸ்திரத்தினாலே வடித்து, நவபாண்ட த்திலே எடுத்துவைத்து, அந்தப் பாண் டத்தினே விபூதி காயத்திரி மந்திரத் தை யுச்சரித்து சுத்த பூமியிலே கொண்டுபோய் வைத்து, மல்லிகை முல்லை பாநிரி சிறு சண்பகம் முதலிய சுகந்த புட்பங்களை எடுத்துச் சத்தி யோசாத மந்திரத்தினாலே அதனுள் ளே போட்டு, புது வஸ்திரத்தினாலே அதன் வாயைக் கட்டி, இதுவே நமது திரவியமென்று கருகி, நாடோறும் சிவாகமத்திலே விதித்தபடி சிவ மந்திரத்தினாலே எடுத்துத் தரிக்க. (இது கற்பமாகும்)

இனி அநுகற்பமாகவது, சித்தியை மாசத்திலே, பசுமந்தை நின்ற மந்தை யிலே போய், உலர்ந்து கிடந்த கோம யங்களை யெடுத்து உரவிலே போட்டுத் தூளாக்கி, அதிலே கோசலத்தை வாம தேவ மந்திரத்தினாலே வார்த்து, அகோர மந்திரத்தினாலே அள்ளிப் பிசைந்து உருண்டை செய்து, பதரை விரித்து அதன் மேலே தற்புருட மந்திரத்தினாலே வைத்துச் சிவாக்கினியி னாலே தகனஞ் செய்து, ஈசான மந்திரத்தினாலே எடுத்துக் கொள்க. (இது அநுகற்பமாகும்)

இனி உபகற்பமாகவது, வனத்தின் கண்ணே மாத்தோடு மாம் இணைந்து

தானே யுண்டாகிய வக்கினியினாலே வெந்து விளைந்த சாம்பலை யெடுத்துக் கொள்வது. (இஃதன்றி செயற்கையா யுள்ள செங்கற் குளை, குயவன் குளை முதலியவற்றின் சாம்பலை எடுக்கலாம்) அதிலே பஞ்சகௌவியத்தை வாம தேவ மந்திரத்தினாலே வார்த்து, அகோர மந்திரத்தினாலே அள்ளிப் பிசைந்து, உருட்டிப் பதரை விரித்து, அதன்மேலே தற்புருட மந்திரத்தி னாலே வைத்துச்சிவாக்கினியினாலே தக னம் பண்ணி, ஈசான மந்திரத்தினாலே யெடுத்துக்கொள்க. (இது உபகற்ப மாகும்) (இடி விழுந்த விடத்தில் உண் டாகிய திருநீறும் மலையுச்சியிலும் பூமி யிலும் விளைந்த திருநீறும் அகற்ப மெனப்படும். அதனை மூலமந்திரக் கலா மந்திரங்களினால் சுத்திசெய்து தரிக்க லாம்) இதுவே கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம், என மூவகை யிலக்கண மும் அநுகற்பத்தி விலக்கணமுமாகும்.

இவ்வாறு விளைந்த விபூதியை யெடு த்து வைத்துக்கொள்ள வஸ்திரத்தின லும், புலித்தோல் மான்றோலினாலும் பைசெய்துகொண்டும் வில்வக் குடுக் கை, சுரைக்குடுக்கை முதலியவைகளி லும் விபூதி யெடுத்து வைத்துத் தரிக்க லாம். குடுக்கையின்றிப் பிறவற்றி லுள்ள விபூதியைக் கவிழ்க்கலாகாது. விபூதிப்பைக்கு அகலம் எட்டங்குல மும் உயரம் பன்னிரண்டங் குலமும் வாய் வட்டமாயிருத்தல்வேண்டும்.

நடுவிரல் முன்றினாலும் உச்சி, நெற்றி, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள் கள் இரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, முழங்கைகள் இரண்டு, மணிக்கட்டு கள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறு தானங்களிலும், நெற்றி, மார்பு, புயங்

கள் என்னுமிடங்களில் அவ்வாறங் குலமும் மற்றைய வறுப்புக்களில் ஒவ் வோரங்குலமும் அளவினதாய் ஒன் றை ஒன்று தீண்டாது, அகலாது, வளையாது, இடையறா திருத்தல் வேண்டும். இப்படியாயின் குற்றமாம் விதித்த நீளத்திற்குறைந்தால் ஆயுள் குன்றும், மிகுந் தவங் கெடும்.

தண்ணைத்தரித்தவர்க்கு ஐசுவரியத் தைக் கொடுத்தலால் பூதியென்றும், இராஷித்தலால் இராக்ஷ யென்றும், சிவத்துவத்தை விளக்குவதால் பசித மென்றும், பாவங்களை நீக்கலால் பஸ் மம் என்றும், உயிர்களது மலத்தைக் கழுவுதலால் ஸ்நாரம் என்றும் பெயர் பெறும்.

விபூதி தரிக்கும் போதாவது, எடுக் கும் போதாவது கை தவறியேனும் பதமாறு வளவாயினும் சிந்தினால் நா கத்தில் விழுந்து துய நுழிவாத லால் விபூதி சிந்தில் அந்தத் தலத்தைச் சுத்திசெய்து தாளத்திரயம் பண்ணிச் சங்க முத்திரையினாலே அதனைத் தன் னிடத்தைத் தொடுக்க வேண்டும். ஆசாரியர் முன்னும் சிவாக்கினி முன் னும் சிவபெருமான் முன்னும் முகத் தைத் திருப்பி நின்று தரித்தல் வேண்டும். இங்ஙனமன்றிப் பாவிகள் முன்னும் அசுத்த நிலத்தும் வழி நடக்கும்போதும் ஒரு கையால் வாங்கிய விபூதியும் விலக்குவாங்கிய விபூதி யும் தரிக்கலாகாது.

சித்திரை விட்டெழுந்த வுடனும், கந்த சுத்தி செய்தவுடனும், சூரிய னுதிக்கும்போதும், சூரியனத்தமிழ்க்கும் போதும், போசனத்திற்குப் போம் போதும், போசனம் முடிந்த பின்னும், சந்தியா காலங்களிலும், சித்திரைக்குப் போம்போதும் விபூதியாவசியந்தரித் தல்வேண்டும்.

விபூதி யணியாதா முகம் ககோடோக்தம் விபூதி யணிந்தே புறத்திற் புறப்படுக.

பொதுநிலைக்கழகவிழா

[பல்லாவரம் பொதுநிலைக்கழக மாணவர்]

[இக்கழகத்தினர் அனுப்பிய கீழ் வரும் அறிக்கைகளை மிக மகழ்ச்சியோடு வெளியிடுகிறோம். இதைக் கண்ணுறும் ஒவ்வொருவரும் ஆதரவுபுரிய வேண்டுகிறோம். பத்திராசிரியர்.]

முதல் அறிக்கை

‘சுமரசு சன்மார்க்க சங்கம்’ அல்லது பொதுநிலைக் கழகம் என்பது 1911-ஆம் ஆண்டு, ஏப்பிரல் திங்கள் 22-ஆம் நாள் ஆசிரியர் மறைமலை அடிகளால் பல்லாவரத்தின் கண்நிலைநிறுத்தப்பட்டது. பிறப்பு இறப்பு இல்லா எல்லாம்வல்ல முழுமுதற் கடவுள் ஒருவரையே அன்பினால் வழிபட்டுப், பிறவியைத் தூய்மைசெய்யும் முறைகளும், எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பும் அருளும் பூண்டு ஒழுகும் ஒழுக்கத்தின் உயர்வும் எங்கும் பரவுமாறு செய்தலே இதன் நோக்கம். பண்டைத் தமிழாசிரியராகிய தொல்காப்பியருந், திருவள்ளுவர், நக்கீரர், மாணிக்கவாசகர், திருமூலர், திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர், பட்டினத்தடிகள், மெய்கண்ட தேவர், தாயுமான அடிகள், இராமலிங்க அடிகள் முதலான ஞான குரவர்களும் அறிவுறுத்திய அருளுரைகள் அத்துணையும் இறைவனிடத்து அன்பும் உயிர்களிடத்து அருளும் என்னும் இரு பேரொழுக்கங்களை இரகண்களாகக் கொண்டு நிறலால், அவர் தந்த அவ்விருகண்களைக் கொண்டே மக்கள் இறைவனைக்கண்டு அவன் திருவடிப்பேற்றினை எய்துதல் வேண்டுமென்பதே இதன்கோட்பாடு.

இக்கழகம் உலகியல் முறையில் நடத்தப்படுவது தொன்றன்று; ஆசிரிய

மாணக்க முறையில் வைத்து மேற்கூறிய உண்மைகளை உலகிற் பரப்புவதையே கடப்பாடாகக் கொண்டுள்ளது. இதன் ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் ஆவர். இழக்கழகத்தின் கோட்பாடு களுக்கு இசைந்து, ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் பால் மெய்யறிவு நெட்ட மாணக்கர்களும், இதன் கோட்பாடுகளைப் பரவச் செய்யும் நண்பர்களும், இதற்குப் பலவகையால் உதவி புரியும் நேயர்களும் இக் கழகத்திற்கு அன்பராவர். இஃதிருக்குமிடம் பல்லாவரத்தில் மறைமலை யடிகளின் திருநிலையமாகும்.

இதன் கொள்கைகளைப் பரவச்செய்தற் பொருட்டு மறைமலையடிகளால் “ஞானசாகரம்” எனப் பெயரிய இதழ் 28-ஆண்டுகளாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றது; அடிகளால் அரிய பெரிய நூல்கள் பற்பல வெளிப்படுத்தப்பட்டன, பட்டு வருகின்றன; இவை தம்மையெல்லாம் பதிப்பிடுதற்கு ஓர் அச்சுக்கூடமும் அடிகளால் அமைக்கப்பட்டு நடைபெறுகின்றது.

ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் தாம் பயிலுதற்கும் ஆராய்ச்சி செய்தற்கும் என்று பெரிது முயன்று பெரும் பொருட் செலவு செய்து, இன்றுவரையிற் றொகுத்து வைத்திருக்கும் இரண்டாயிரத்து அறுநூற்று எண்பத்தைந்து தமிழ் ஆங்கில ஆரிய நூல்களைப் பழுதுறாமல் ஒழுங்குற வைத்துப் பயன் படுத்துதற்கு மாணிக்கவாசக நூல் நிலையம் ஒன்றும், அதன் கண் எல்லாம் வல்ல தனித் தலைமைக் கடவுளை வைத்து வழிபடுதற்கு அம்

பொதுநிலைக் கழக விழா

உசந்

பலவாணர் திருக்கோயில் ஒன்றும் தமது திருநிலையத்தின்மேல் அமைப்பான் விழைந்து, 1929, டிசம்பர், 7-ஆம் நாள் திருவருளை முன்னிட்டுத் துவங்கிச், சென்ற ஒன்பது திங்களில் அவற்றைக் கட்டி முடித்திருக்கின்றார்கள்.

திருக்கோயிலில் தாம்வைத்து வழிபடுதற்கும், வழி படவரும் அன்பர்கட்கு இம்மை மறுமைக்குரிய எல்லா நலங்களும் பெருகுதற்கும் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்தற்பொருட்டு அவர்கள் விழைந்தபடியே அம்பலவாணர் திருவுருவமும், அம்மை திருவுருவமும், மாணிக்கவாசகர் திருஞானசம்பந்தர் திருவுருவமும், மிகவும் அழகாக ஐந்து லோகக் கலவையில் அமைக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

இவற்றின் செலவுக் கெல்லம் கழையாருபா-தமது பொருளிலிருந்து இவ்வொன்பது திங்களிற் செலவு செய்திருக்கின்றார்கள். இங்ஙனமே தமது திருநிலை அமைப்புக்கும், நூல்கட்கும், தம்முடைய நூற்பதிப்புக்கும், அச்சுக் கூடத்திற்குமாக இதுகாறும் இலட்சநூலாய்க் குமேற் செலவு செய்திருக்கின்றார்கள்.

பொது நிலைக்கழக விழாப் பேரவை

இவ் விழாப் பேரவை நடத்துவதன் நோக்கம்:—கல்வி யறிவுடைய நன்மக்கள் ஓராண்டுக்கு ஒரு முறையேனும் இருமுறையேனும் தக்க சான்றோர் ஒருவர் முன்னிலையில் ஒருங்குகூடித், தாம் கற்றறிந்த அரும்பெரும் பொருள்களை வெளியிட்டு, ஒருவரோடொருவர் அன்பினால் அளவளவி, மேலும் மேலும் உலகத்திற்குத் தாம் ஆற்ற வேண்டுங் கடமைகளை நன்குணர்ந்து நன்கு நடைபெறச் செய்தாலன்றி,

அவர்களும் மேல் நிலை யடைதல் இயலாது, உலகத்தாரையும் மேலேற்றல் இயலாது. ஆகவே, கல்வி யறிவிற்கு நிறந்த அறிஞர்களை, ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் முன்னிலையிற் கூட்ட வேண்டுவது ஒன்று.

இரண்டாவது: இத் தமிழ்காட்டின் கண் எத்தனையோ கழகங்களுங் கழகக் கூட்டங்களும் நடை பெறுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்றாவது, தான்வருவிக்குங் கற்றார்க்குங், கற்றவைகளை எடுத்துரைக்கும் விரிவுரையாளர்க்கும், அருந்தமிழ் நூல்கள் எழுதி வெளியிடும் நூலாசிரியர்க்கும் பொருளுதவியேனும், அவர்கட்குப் பயன்படும் வேறு எவ்வகையுதவியேனும் செய்யக் காண்கிலேம். அவர்கட்கு எவ்வகையுதவியுந் தாம் செய்யாமல் அவர்கள் பால் எல்லா வுதவியுந் தாம் பெற முயல்கின்றோம்; முயன்று பெறுகின்றோம். மேலும், அக்கழகங்கள் பொது மக்களிடம் பணம் திரட்டுவதினுந், தேடிய பணத்தை இடம் அமைப்பதினுந் ‘திங்கள் இதழ் கிழமை யிதழ் நடத்துவதிலும், வருவார் போவார்க்கு உணவு அளிப்பதிலும், விழாக்கள் எடுத்தலிலும், கோயில் மடங்கள் கட்டுவதினுஞ் செலவழித்து விகுகின்றன. இவ் வழிகளிற் பொருட் செலவு செய்தல் நன்றே யாயினும், இதனைவிடக் கற்றார்க்கும் விரிவுரை செய்வார்க்கும் நூலாசிரியர்க்கும் மாணக்கர்க்கும் உதவி செய்வது தான் நிலையான பயனைத் தரும். ஆதலால், இதுதான் முதன்மையாகச் செயற்பாலது; மற்றவைகள் இதனை யடுத்துச் செயற்பாலன. ஆனால், இப் போதுள்ள கழகங்களோ முதன்மை யல்லா வழிகளிற் பொருளை மிகச் செலவிட்டு, முதன்மையான வழியில் ஒரு சிறிலும் உதவி செய்வதில்லை;

இதனால், தமிழ் கம்பார் தொகை நான்குநாட் சுருங்குவதோடு, அரிய பெரிய தமிழ் நூல்கள் எழுதுவாரும் இல்லையாகின்றனர். கற்றவரையும் கற்பாரையும் நூலாசிரியரையும் பாதுகாத்தலே முதற்பெருங் கடமையாதலுணர்ந்து ஆங்கிலேயர் தம்மிற் கற்றார்க்குக் கற்பார்க்கும் எல்லா வகையான உதவியுஞ் செய்து வருகின்றனர்; அதனாற்றான், அளவுபடாத அரும்பெரு நூல்களும் கற்றவர் தொகையும் ஆங்கில மொழியில் நான்கு நாட் பெருகி வருகின்றன.

ஆதலால், பொதுநிலைக்கழக விழா நடக்குங் காலங்களில் விரிவுரை செய்தற்கு வருவிக்கப்படுங் கற்றார்க்குப் பொருளுதவி செய்வதோடு, அரிய தமிழ் நூல்கள் எழுதுவார்க்குக் கற்பார்க்கும் அவ்வுதவியினைச் செய்தல், செய்வித்தல் வேண்டுமென்பது பெருநோக்கம்.

மூன்றாவது: தமிழ்கற்கும் அவாமிருந்துள்ள இளைஞர்க்கு உணவும் இருப்பிடமுந்தந்து, ஒழுங்கான முறையில் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி கற்கிக்குஞ் செந்தமிழ்க் கல்லூரி அமைப்பித்து, அதனை நடத்தும் பொறுப்புமுற்றும் ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் பால்வைத்து அதனை நடைபெறச் செய்தல்.

நான்காவது: நீண்டகாலம் உயிரோடிருந்து பிறவியைப் புனித மாக்குதற்குத்தக்க தவவொழுக்கங்களைத் தகுதிவாய்ந்த மாணாக்கர்க்கு ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் வாயிலாக அறிவுறுத்தல்.

ஐந்தாவது: புலாலுண்ணல், சிறு தேவதைகட்குப் பவிரிடுதல் முதலிய வற்றால் உயிர்கட்கு வருந்துன்பங்களை யொழித்தலும், நோய் வறுமை அறி

வில்லா நடைகளால் மக்கள் வாழ்க்கையிற் காணப்படுங் கொடுங் துன்பங்களைத் தீர்க்கும் எளிய முறைகளைக் காட்டுதலும் ஆகும்.

இவ்விழா ஆண்டுக்கு ஒரு முறையேனும் இரு முறையேனும் பல்லாவரத்திற், பொது நிலைக்கழக நிலையத்தின்கண் ஆசிரியர் மறைமலையடிகளையே தலைமையாய்க் கொண்டு நடைபெறும், நிலையம் இருக்கும் இடம் அகன்ற ஓர் ஏரியின் கரையிற், புகைவண்டி நிலைக்கு அருகாமையில் நார்புறமும் மலைகளார் சூழப்பட்டு அழகிய காட்சியினைத் தருவதுடன், வரும் அன்பர்கட்கு மிக்க வசதியினையும் பயப்பது. சென்னைமா நகரமும், திருவொற்றியூர், திருமயிலாப்பூர், திருவான்மியூர், திருக்கழுக்குன்றம், திருக்காஞ்சி முதலான சிவபிரான் திருக்கோயில்களும் நார்புறமுஞ் சூழ உடையது. நான்கு மலைகளுக்கு நடுவே யுள்ள திரிசூலம் என்னும் பழைய சிவபிரான் கோயில் ஒன்றும், சேக்கிழார் பெருமான் திருக்கோயில் உள்ள குன்றத்தூறும், ஆழ்வார்களார் பாடப் பெற்ற திருநீர்மலை என்னும் திருமால் கோயிலும் இதற்கு அருகில் இருக்கின்றன. ஆகையால், இம்மை மறுமை யின்பங்களை யடைய விரும்பும் அன்பர்கள், பொது நிலைக்கழக விழாவுக்குத் தவறாமல் வந்து, கல்வி வல்ல சான்றோருரைகளைக் கேட்டும் அவர்களோடு அளவளாவியும் இப்போது குறிப்பிட்ட இறைவன் திருக்கோயில்களைப் போய் வணங்கியுந் தம் பிறவிப் பயனைப் பெற்று இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டும். பெறுதற்கரிய இந் நலங்களைப் பெற்று வாழ்வதற்குப் பொது நிலைக்கழக ஆண்டு விழாவைத் தவிர, வேறு நல்லவாயில் கிடைப்பது அல்

ல் மிகுந்த இம் மக்கட் பிறவியில் அரிதாகையால், மெய்யன்பர்கள் இதைத் தவறவிடுதல் ஆகாது.

பொது நிலைக்கழக விழா தைப்புனர் பூசம் முதல் மூன்று நாட்கள் நடைபெறும். பூசத்தன்று கழகத் திருக்கோயிலில் உள்ள அம்பல வாணார்க்கு விழாவெடுத்து வழிபாடு செய்தல்; மூன்று நாட்களிலும் ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் தலைமையில் கலைத்துறையில் வல்ல அறிஞர்கள் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தல்; இறுதியில் மறைமலையடிகள் தம் மாணாக்கருடன் மட்டுமிருந்து, அவர்க்கு வேண்டும் இம்மை மறுமை நலங்களைச் சிறப்பான முறையில் அறிவுறுத்தத் தனிக்கட்டம் நடைபெறல் ஆகிய இவை நிகழும்.

இவ்விழாவுக்கு வரும் அன்பர்கட்கு உணவும் இருப்பிடமும் அமைக்க வேண்டிய செலவு இருத்தலின், அன்பர் ஒவ்வொருவரும் அச் செலவுக்குப் பயன்படும் பொருட்டு ஆறு ரூபாய் முன்னரே அனுப்பி வைத்தல் வேண்டும்; அங்ஙனம் அனுப்புகிறவர்கட்கு மட்டும் உணவுச் சீட்டு மதுவைச் சீட்டும் கழக ஆசிரியரிடமிருந்துவரும். உணவும் இருப்பிடமும் வேண்டாதவர்கள் தலைக்கு ஒரு ரூபாய் அனுப்பி வைத்து உணவுச் சீட்டு மட்டும் அனுப்பப்படும். துழைவுச்சீட்டு இல்லாதவர்கள் அவையினுள் வருதற்கு இடம் பெறார். ஆறு ரூபாயோ ஒரு ரூபாயோ செலுத்தும் அன்பர்கள் எல்லார்க்கும் விரிவுரையாளரின் சொற்பொழிவுகள் பதிப்பிட்ட புத்தகம் விலையின்றி அனுப்பி வைக்கப்படும்.

பொதுநிலைக்கழக மாணவராயுள்ளவர்கள் கழக ஓராண்டுக் காணிக்கை ஆறு ரூபாயோடு, கழகவிழாவினை இவ்வாறு பொதுநிலைக் கழக நேயர்கள்.

வுக்கு மேற்கொண்டு ஆறு ரூபாயுஞ் சேர்த்துப் பன்னிரண்டு ரூபாய் அனுப்புதல் வேண்டும். அவர்கட்கு உணவுச் சீட்டு துழைவுச் சீட்டுடன் தனிக்கட்டச் சீட்டொன்றும் மறைமலையடிகளிடமிருந்து வரும். சொற்பொழிவுப் புத்தகம் மாணாக்கர் எல்லார்க்கும் விலையின்றிக் கொடுக்கப்படும்.

கழகநோக்கங்கள் சிறைவேறுதற்கு உதவியாக இருப்பதைத்து ரூபாய்க்கு மேல் நன்கொடை யளிக்கும் அன்பர்கட்கு உணவுச் சீட்டு துழைவுச் சீட்டுகள் அனுப்புவதுடன், அவர்களின் பெயர்களுங் கழக அறிக்கையில் வெளியிடப்படும். அவர்கட்குஞ்சொற்பொழிவுப் புத்தகம் விலையின்றி அனுப்பப்படும்.

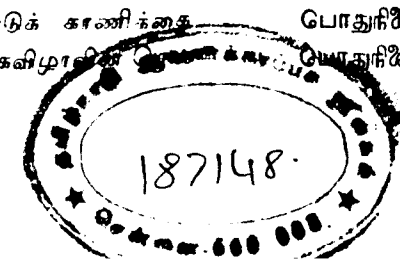
அன்பர்கள் உதவும் மேற்குறித்த தொகைகளி லிருந்து கழக விழாச் செலவுக்குச் செலவழித்தன போக, நிச்சத்தொகையில் இருக்கறு கழகநூல் வெளியீடுகட்கும், ஒரு கூறு தனித் தமிழ்க் கல்லூரிப் பொருள் வைப்பிற்கும் வைத்து, எஞ்சியது விரிவுரையாளர்க்கு இறுதியில் பகுத்துக் கொடுக்கப்படும்.

இவ்வரும் பெருமுயற்சி இனிது நடைபெறுமாறு செந்தமிழ் வழங்கும் நாடுகளில் உள்ள அன்பர்களெல்லாரும் உதவிசெய்து, இம்மை மறுமை நலங்களைப்பெற்று இறைவன் திருவருளுக்கு உரியராகுக!

பணங் கடிதம் முதலியனவெல்லாம் பல்லாவரம், பொதுநிலைக்கழக ஆசிரியர் மறைமலையடிகட்கே அன்பர்கள் அனுப்பிவைத்தல் வேண்டும்.

இங்ஙனம்:

பொதுநிலைக் கழக மாணவர்கள், பொதுநிலைக் கழக நேயர்கள்.

இரண்டாவது அறிக்கை

எல்லாம் வல்ல அம்பலவாணர் திரு வருளால் பொது நிலைக்கழக விழா வரும் தைத்திங்கள் புனர்பூசத்தன்று துவங்கி (1931, பிப்ரவரி 1, 2, 3,) மூன்று நாட்கள் நடைபெறும். தைப் பூசத்தன்று அம்பலவாணர் திருக் கோயிற் திருக்குட முழுக்கும், மாணிக்கவாசக நூல்கிலையத் திறப்பும், அந்நாள் மாலைப் “அம்பலவாணர் திருக் கூத்தின் உண்மையும் ஞான யோகமும்” என்பதுபற்றிய மறைமலையடிகளின் விரிவுரையும் நடைபெறும். மூன்று நாட்களிலும் பொதுநிலைக் கழக நிறைவுவிழாப் போவை நடைபெறும்; அம்மூன்று நாட்களிலும் **கலைவல்ல அறிஞர்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அரிய பெரிய பொருள் களை எடுத்துச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவர். அங்காட்டில் மறைமலையடிகளும்** “தமிழும் அதன் பெரும் பயனும்” என்பதுபற்றித் தமிழிலும், “நம் நாட்டவர் முன்னேற்றம்” என்பது பற்றி ஆங்கிலத்திலும் பேருரை நிகழ்த்துவார்கள். அவ்விரிவு பின்னர் வெளிவரும்.

இவ்வரும் பெரு விழாவுக்கு வரும் அன்பர்கள் ஒரு திங்களுக்கு (ஒரு மாதத்திற்கு) முன்னமே கழக ஆசிரியர்களுக்குத் தெரிவித்தல் வேண்டும். பல்லாவரத்தில் உணவு வசதி இருப்பிட வசதி கிடைப்பது அரிதாகையால், மூன்று நாட்களும் உணவு இடமும் பெறவேண்டுமோர் தலைக்கு ஆறு ரூபா முன்னரே அனுப்பிவைத்தல் வேண்டும். அவை நடக்கும் நாட்களில் திடீரென வந்து உணவும் இடமும்

பெற விரும்புவார்க்கு அவை கிடைத்தல் அரிது.

இந்த ஆண்டில் ஓராயிரம் பேர்க்குத்தான் உணவும் இடமும் ஒழுங்கு படுத்தல் இயலும்; ஆதலால், இவ்விழாவுக்கு வரும் அன்பர்கள் முன்னதாக ஆறு ரூபா அனுப்பி உணவுச் சீட்டு துழைவுச் சீட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆயிரம் பேர் சேர்த்தபின் அனுப்புவோர் தொகை திருப்பி விடப்படும்.

மேற்குறித்த விழா மூன்றும், மிகவுஞ் சிறப்பாக நடத்தவேண்டுமென்றும், விரிவுரையாளர்க்கு வழிச் செலவும் நன்கொடையும் அளிக்க வேண்டுமென்றும், அரியபெரிய தமிழ் நூல் வெளியீடுக்குப் பொருளுதவி செய்ய வேண்டுமென்றும், தனித்தமிழ்க் கல்வியொன்றை தயுது பார்வையிடுவதற்கு மாணக்கர்க்கு உணவுகொடுத்துச் சம்பளமின்றி ஒழுங்கான முறையில் தமிழ் ஆங்கிலம் வடமொழி என்னும் மூன்றுக் கற்பிக்க வேண்டுமென்றும் கழக ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் பெரிது விரும்புதலால், தமிழ் அன்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் தக்கபடி நன்கொடை உதவி இவற்றை நிறைவேற்றி வைத்து அழியாப் புத்தி புண்ணியங்களைப் பெறுவார்களாக!

அன்பர்கள் உளம் உவந்து எவ்வளவுக்கு மிகுதியாக நன்கொடைப் பொருள் உதவுகின்றார்களோ அவ்வளவுக்கு மிகுதியான சிறப்புடன் மேற்குறித்த விழா மூன்றும், மந்தையையும் இனிது நடைபெறும்.

இங்ஙனம் :

பொதுநிலைக் கழக மாணவர்கள்.

திலகவதியார் சரிதத்தின் அரும்பொருள்கள்

[பண்டிதை - சிருஷ்ணவேணி யம்மாள்]

(இதழ் ௬, ௨௦௮-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இன்னும் திலகவதியார் துக்கமென்பது இன்னதெனத் தெரியாதவராயும் மிக்க இளமைப் பருவமுடையவராய் மிருந்தபோதே, தாய், தந்தை, கணவன் ஆகிய மூவரையும் ஒருங்கே யிழந்து சொல்லொணு துயரத்தை யடைந்த காலத்தும், அறிவுடையோர் தங்களுக்கு நேரும் ஒவ்வொரு துன்பமும் நல்லுப தேசத்தைச் செய்ய வந்த ஞான குருவென நினைத்து, நன்மார்க்கத்தைக் காடைப்பிடித்துத் தங்கள் பிறவிப் பயனை யெய்துவார்கள், எனக் கூறுவதற் கேற்ப அம்மையாரும் அச்சிறு வயதிலேயே ஆடம்பரமான ஆடையணிகளை விலக்கிப் பிறவிப் பயனை யடைதற்குரிய அன்பை சிவபிரான் மாட்டுச் செலுத்திவந்தனர்.

ஆனால் நம் பெண்மணிகளிற் சிலர் தமக்குமிக்க அன்புள்ள தாய், தந்தை, சகோதர, சகோதரிகள், கணவன், மக்கள் முதலியவர்களில் யாரையேனும் இழக்க நேர்ந்த காலத்தில், இது தம்பழைய வினை வசத்தால் நேர்ந்த தென்றும், உலகத்தில் தோன்றியது அழியும் என்றும் அறிந்திருப்பினும் அவ்வுணர்ச்சியை மனதில் ஊன்றக் கொள்ளாமலும்,

“ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல

வற்றப் பெற்ற

பேருஞ் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல

பிள்ளைகளுஞ்

சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல

தேசத்திலே

யாருஞ் சதமல்ல நின்றான் சதந்

கச்சி யேகம்பனே”

எனப் பட்டினத்துப் பிள்ளையாரும்,

“ஊரிலேன் காணியில்லை

உறவுமற் றெருவரில்லை

பாரில்லின் பாதமூலம்

பற்றிலேன் பாமமூர்த்தி

காரொளி வண்ணனே

கண்ணனே கதறுகின்றேன்

ஆருளர்? களைகண் அம்மா!

அரங்கமா நகருளானே”

எனத் தொண்டாடிப் பொடி யாழ்வாரும் திருவாய் மலர்ந்துள்ளவைகளை மனத் திருத்தாமலும், நிலையற்ற சுற்றத்தாரிடம் மிக்க அன்பு பாராட்டி, அவர்கட்குக் கெடுதி நேரிட்டபோது அவர்கட்காகப் பெரிதும் வருந்தி, இத்துக்கம் நம் பற்றை யொழித்து இவ்வுலக நிலையை யுணர்ந்தி நம்மை நன்மைப் படுத்துவதற்கே வந்தது. இனி இதிவிருந்து தெளிந்து, இன்றிருந்து நாளைக்கு மறையும் சுற்றம் பொருள் முதலியவற்றில் வைத்துள்ள பற்றை யொழித்து இறைவனிடத்து அன்பு பாராட்டி நம் ஆன்மா உய்யும் வகையைத் தேடுதல் வேண்டுமென்னும் பெருந்தன்மையைக் கொள்ளாமல் “யான் அன்பு பாராட்டிய சுற்றத்தாரெல்லாம் என்னை விட்டுப் பிரிந்தனர், இனி எனக்கென்ன வேண்டும், கோயிலென்ன, குளமென்ன இத்துணை நாட்களும் கடவுளை நம்பியதற்கு என்ன பயன் கிடைத்தது. வஞ்சனைக் காசுத் தெய்வம் அநியாயஞ் செய்கின்றவர்கட்கு நன்மை செய்கின்றது. கடவுளொங்கே, பூதமெங்கே போதும், போதும் கடவுளை நம்பி நட்பாற்றில் நின்றதெல்லாம், ஏதோ உயிர் போகாததினாலே பாழும் வயிற்றிற்கு அல்

௨௪௮

சித்தார்த்தம்

வளவு அன்னம் நின்று நம் துக்கத்தை நினைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியது தான்” என தன் துக்கத்தை நினைத்து, நினைத்து தன் மனதைப் புண்ணாக்கிக்கொள்வது மாத்திரமேயன்றி, தன்னைப் பார்க்க வருகின்றவர்க ளிடமெல்லாம் தன் துக்கத்தையே கூறி அவர்கள் மனதையும் துன்பத்திற் குள்ளாக்கி என்றும் துக்க வட்டத்திலேயே தம் காலத்தைக் கழிக்கின்றனர்.

திலகவதியாரோ,

“வீழ்நான் படைஅமை என்றாற்றி னல்லொரு வாழ்நான் வழியடைக்குங்கல்” [வன் என்னும் வாக்கியத்தின்படி தம் வாழ்நாட்களை விண்ணாக்காமல் தம் காலத்தை மிக்க பயனுள்ளதாகக்கழித்து வந்தார். இவ்வம்மையார் இவ்வாறு கற்பொழுக்கத்தையும், நன்மார்க்கத்தை யும்கைக்கொண்டொழுகவில்லையானால் தம் பின்னவரால் சைவ சமயம் முன்னேற்ற மடைவது எவ்வாறு முடியும்? தேகத்திற்கு ஒளியைத் தருகின்ற இரத்தினத்தினு விழைத்த ஆபரணங்களைக் காட்டிலும், ஆன்மாவிற்கு மிக்க அருள் ஒளியை வீசுகின்ற தேவாரங்களாகிய அழியாப்பெரு நிதி யாங் கனம் வெளிவந்திருக்கக் கூடும்? இத்தேவாரங்களைத்திருவாய்மலர்ந்தருளிய அப்பர் அருள் பேற்றை யடைவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் அம்மையாரேயன்றோ? ஊன்றி ஆராயின் அம்மையார் பொதுவாகப்பெண்களை மேன்மைப்படுத்த வந்த ஓர் கற்பொளி என்றும், கிறப்பாக சைவ சமயத்தை விளக்கவந்த ஒரு நந்தா விளக்கெனவும் கூறுதல் வேண்டும்.

நம் இந்தியா தேசத்துப் பெண்மணிகளில் பலர் இங்ஙனமாகிய கற்பொழுக்

கத்தில் சிறந்து விளங்கினார்களென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமேயாகும். அவர்களில் சிலரை இங்கு கூறுவாம். அதுமான் சீதாபிராட்டியாரை இலங்கை நகரைச் சார்ந்து அசோகவனத்திற் கண்டு இராமரால் கூறியனுப்பிய விடயங்கள் யாவற்றையுந் தெரிவித்த பின்னர், “இராம பிரான் வந்து உம்மை அழைத்துச் செல்லுமளவும் நீர் இவண் இருந்து வருந்துவதைவிட, என்னுடன் வருவீரேல் உம்மை அதிக பயபக்தியுடன் கொண்டு போய் தசரத குமாரனிடம் ஒப்புவித்து மகிழ்வேன்” எனக் கூற, இதைச் செவி யேற்ற அம்மையார், “குற்ற மற்ற எனக்குப் பெருந் துன்பத்தையிழைத்த இவர்களைத்தக்கவாறு தண்டியாது விடின் இச்செருக்கினால் இன்னும் பல பெண்களுக்குத் தீங்கழைப்பது மாத்திரமேயன்றி, அவர் செய்தது பிழையென்பதையும் உணர்வியலாமற் போகுமன்றோ? அதன்றியும், இப்பெருந் குற்றத்தைச் செய்த அரசனைப் பெற்றிருக்கின்ற இவ்வூர் எலும்பு மலையாகவில்லையானால் பெண்களின் கற்பின் மாட்சி இன்னது என்பதைப் பிறர் அறிந்து கொள்வதற்குத் தக்க வழியை யான் எங்ஙனம் காட்ட முடியும்” என்பதற்கு

“பொற் பிறக்க விலங்கை பொருந்தல ரெற்பு மால்வரை யாகில தேமெனினிற் பிறப்பு மொழுக்கு மிழுக்கமில் கற்பு யான்பிறர்க் கெங்ஙனம் காட்டுகேன்” எனக் கூறினார்.

இன்னும்,

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென் தின்மை புண்டாகப் பெறின்” [ஐங் எனப் பொய்யா மொழிப் புலவர் கூறி புள்ளபடி தூய்மையான கற்புடைய

பெண்களாலே அநேக உயர்ந்த காரியங்கள் செய்ய வியலுமேனும், தங்கள் கணவரின் கிறப்பைக் குறைக்கும் படியானதும், அவர்கள் பயனற்றவர்கள் என உலகம் நினைக்கக்கூடியதுமான விஷயங்களைத் தாங்கள் செய்ய முற்படுதல் தகுதியாகா தென்பதற்கு,

“அல்லன் மாக்களி லங்கைய தாகுமோ வெவ்வே நீத்தலை கங்கன் யாவுமென் சொல்லினாற் கூடுவே னது தாயவன் விவ்வினாற் மற்றுமா சென்று வீசினேன்”

எனச் சீதாபிராட்டியார்கூறியதே தக்க சான்றாகும். இதிலிருந்து பெண்களின் பெருந்தகைமை நன்கு விளங்குகின்றது.

இதன்றியும், மிக்க அறிவிற் சிறந்த அனுமான், தான் சீதாபிராட்டியைக் கண்டுவந்த விஷயத்தை இராமபிரானிடம் தெரிவிக்கும்போது,

“கண்டனன் கற்பினுக் கணியைக் கண்களால்”

என்றும்,

“விற்பெருந் தடந்தோள் வீர வீங்குநீ ரிலங்கை வெற்பி னற்பெருந் தவத்த னாய கங்கையைக் கண்டே னல்லே னிற்பிறப் பென்ப தொன்று மிரும்பொறை யென்ப தொன்றக் கற்பெனும் பெயர தொன்றம் களிடம் புரியக் கண்டேன்”

என்றும் அம்மையாரின் கற்பின் நிறத்தைச் சிறப்பித்துப் பேசியுள்ளார்.

நம் தமிழ்நாட்டுப் பெண்மணிகளில் ஒருத்தியான மருதி என்பாள் பிற றொருவன் தன்னை அடாத எண்ணத் துடன் நோக்க, மனமிக நொந்து ஒன்றுந் தோன்றாறாய்,

மண்டினி ஞாலத்து மழைவனத் தருஉம் பெண்ட ராயிற் பிறநெஞ்சு புகாஅர்

கூஉ

புக்கேன் பிறனுளம் புரிநான் மாற்பன் முத்தீப் பேணு முறையெனக் கில்லெனக் கூறிப் பெரிதும் வருந்தினள். இவ்வுதாரணங்களினால் நம்நாட்டுப் பெண்மணிகள் கற்பொழுக்கத்தில் எத்துனைச் சிறந்து விளங்கினார்களென்பது தெற்றெனப் புலப்படா கிற்கும். அவர்களில் திலகவதியாரும் ஒருவராவார்.

இனித் திலகவதியார் தவவொழுக்கத்தை மேற்கொண்டு கிறப்படைந்த தன்மையைச் சிறிது ஆராய்வாம்.

அம்மையார் திலையற்ற உலக இன்பங்களிற் சிறிதும் பற்றற்றாராய், பேரின்பத்தைத்தரும் பரம்பொருளே திலையுள்ள தெனவும், அதன் அருளைப் பெறுவதற்கு முயற்சிப்பதே பிறவிப் பயனென்றும், அதுவே அழியாப் பெரும் பொருளென்றும் நன் குணர்த்து தமக்குள்ள மற்ற சுற்றத்தாரையும் விட்டு, திருக்கெடில ஆற்றங்கரையில் கட்டப்பட்ட திருவதிகை வீரட்டானஞ்சென்று தனியே தவம் பூண்டு சிவபிரானுக்குத் திருந் தொண்டு புரிந்து வந்தனர். அங்ஙன மின்றி அவர் தம் வீட்டிலேயே இருந்து பற்றற்ற திலையை அடையவேண்டுமென நினைத்திருப்பரேல், அது மிக்க கடினமாக முடியும். என்னெனில் பேரின்பப் பேற்றினைக் கருதி மனத்துறவடைத்து தவம் பூண்டொழுக விரும்பும் அறிவுடை மக்கள், அஃதுணரா மாக் கனிடையிருப்பரேல், நாயிடம் அகப்பட்ட தெங்கங்காயென, இவர்கள் அநுமை அறியாது அநேகமாய் இவர்களைச் சேர்த்தித்துப் பலபட வீண் வார்த்தைகளைப் பேசி இவர்கள் மனதைப் புண்படுத்துவது மாத்திரமேயன்றித் தங்கள் குற்றங் குறைகளை அடிக்கடி அவர்களிடம் வந்து கூறி, இவர்கள்

வளவு அன்னம் தின்று நம் துக்கத்தை நினைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியது தான்” என தன் துக்கத்தை நினைத்து, நினைத்து தன் மனதைப் புண்ணாக்கிக்கொள்வது மாத்திரமேயன்றி, தன்னைப் பார்க்க வருகின்றவர்க ளிடமெல்லாம் தன் துக்கத்தையே கூறி அவர்கள் மனதையும் துன்பத்திற் குள்ளாக்கி என்றும் துக்க வட்டத்திலேயே தம் காலத்தைக் கழிக்கின்றனர்.

திலகவதியாரோ,

“வீழ்நான் படாஅமை ண்றாற்றி னல்தொரு வாழ்நான் வழி யடைக்குங்கல்” [வன் என்னும் வாக்கியத்தின்படி தம் வாழ்நாட்களை விண்ணாக்காமல் தம் காலத்தை மிக்க பயனுள்ளதாகக்கழித்து வந்தார். இவ்வம்மையார் இவ்வாறு கற்பொழுக்கத்தையும், நன்மார்க்கத்தை யுங்கைக்கொண்டொழுக்கவில்லையானால் தம் பின்னவரால் சைவ சமயம் முன்னேற்ற மடைவது எவ்வாறு முடியும்? தேகத்திற்கு ஒளியைத் தருகின்ற இரத்தினத்தினாலிழைத்த ஆபாணங்களைக் காட்டிலும், ஆன்மாவிற்கு மிக்க அருள் ஒளியை விசுதித்த தேவரங்க ளாகிய அழியாப்பெரு நிதி யாங் கனம் வெளிவந்திருக்கக் கூடும்? இத் தேவரங்களைத் திருவாய்மலர்த்தருளிய அப்பர் அருள் பேற்றை யடைவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் அம்மையாரேயன்றோ? ஊன்றி ஆராயின் அம்மையார் பொதுவாகப்பெண்களை மேன்மைப்படுத்த வந்த ஓர் கற்பொளி என்றும், சிறப்பாக சைவ சமயத்தை விளக்கவந்த ஒரு நந்தா விளக்கெனவும் கூறுதல் வேண்டும்.

நம் இந்தியா தேசத்துப் பெண்மணிகளில் பலர் இங்ஙனமாகிய கற்பொழுக்

கத்தில் சிறந்து விளங்கினார்களென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமே யாகும். அவர்களில் சிலரை இங்கு கூறுவாம். அதுமான் சீதாபிராட்டியாரை இலங்கை நகரைச் சார்ந்து அசோகவனத்திற் கண்டு இராமரால் கூறியனுப்பிய விடயங்கள் யாவற்றையுந் தெரிவித்த பின்னர், “இராம பிரான் வந்து உம்மை அழைத்துச் செல்லுமளவும் கீர் இவண் இருந்து வருந்துவதைவிட, என்னுடன் வருவீரேல் உம்மை அதிக பயபக்தியுடன் கொண்டு போய் தசரத குமாரனிடம் ஒப்புவித்து மகிழ்வேன்” எனக் கூற, இதைச் செவியேற்ற அம்மையார், “குற்ற மற்ற எனக்குப் பெருந் துன்பத்தையிழைத்த இவர்களைத் தக்கவாறு தண்டியாது விடின் இச்செருக்கினால் இன்னும் பல பெண்களுக்குத் தீங்கிழைப்பது மாத்திரமேயன்றி, அவர் செய்தது பிழை யென்பதையும் உணர்வியலாமற் போகுமன்றோ? அதன்றியும், இப்பெருந் குற்றத்தைச் செய்த அாசனைப் பெற்றிருக்கின்ற இவ்வூர் எலும்பு மலையாகவில்லையானால் பெண்களின் கற்பின் மாட்சி இன்னது என்பதைப் பிறர் அறிந்து கொள்வதற்குத் தக்க வழியை யான் எங்ஙனம் காட்ட முடியும்” என்பதற்கு

“பொற் பிறங்க விலங்கை பொருத்தல்
செற்பு மால்வரை யாகில தேறெனினி
ன்றி பிறப்பு மொழுக்கு மிழுக்கமில்
கற்பு யான்பிறந் கெங்ஙனம் காட்டுகேன்”
எனக் கூறினார்.

இன்னும்,

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுன கற்பென்
திண்மை புண்டாகப் பெறின்” [ஊன்
எனப் பொய்யா மொழிப் புலவர் கூறி
யுள்ளபடி தூய்மையான கற்புடைய

பெண்களாலே அநேக உயர்ந்த காரியங்கள் செய்ய வியலுமேனும், தங்கள் கணவரின் சிறப்பைக் குறைக்கும் படியானதும், அவர்கள் பயனற்றவர்கள் என உலகம் நினைக்கக்கூடியதுமான விஷயங்களைத் தாங்கள் செய்ய முற்படுதல் தகுதியாகா தென்பதற்கு,

“அல்லன் மாக்களி லங்கைய தாகுமோ
வெல்லே நீத்தலை கங்கள் யாவமென்
சொல்லினாற் றடுவே னது தாயவன்
வில்லினாற் றற்குமா சென்ற வீசினேன்”
எனச் சீதாபிராட்டியார்கூறியதே தக்க சான்றாகும். இதிலிருந்து பெண்களின் பெருந்தகைமை நன்கு விளங்குகின்றது.

இதன்றியும், மிக்க அறிவிற் சிறந்த அனுமான், தான் சீதாபிராட்டியைக் கண்டிவந்த விஷயத்தை இராமபிராணிடம் தெரிவிக்கும்போது,

“கண்டனன் கற்பினுக்
கணியைக் கண்களால்”

என்றும்,

“விற்பெருந் தடந்தோன் வீர
வீங்குநீ ரிலங்கை வெற்பி
ன்றபெருந் தவத்த ளாய
நங்கையைக் கண்டே னல்லே
ன்றிறிப் பென்ப தொன்ற
மிரும்பொறை யென்ப தொன்றக்
கற்பெனும் பெயர தொன்றம்
களிடம் புரியக் கண்டேன்”

என்றும் அம்மையாரின் கற்பின் திறத்தைச் சிறப்பித்துப் பேசியுள்ளார்.

நம் தமிழ்நாட்டுப் பெண்மணிகளில் ஒருத்தியான மருதி என்பாள் பிற னொருவன் தன்னை அடாத எண்ணத் துடன் நொக்க, மனமித நொந்து ஒன்றித் தோன்றாளாய்,

மண்டினி ஞாலத்து மழைவனத் தருஉம்
பெண்ட ராயிற் பிறநெஞ்சு புகாஅர்
கூஉ

புக்கேன் பிறனுளம் புரிதான் மாப்பன்
முத்தீப் பேணு முறையெனக் கில்லெனக்
கூறிப் பெரிதும் வருந்தினள். இவ்வுதா
ரணங்களினால் நம்நாட்டுப் பெண்மணி
கள் கற்பொழுக்கத்தில் எத்துனைச்
சிறந்து விளங்கினார்களென்பது தெற்
றெனப் புலப்படா நிற்கும். அவர்களில்
திலகவதியாரும் ஒருவராவார்.

இனித் திலகவதியார் தவவொழுக்
கத்தை மேற்கொண்டு சிறப்படைந்த
தன்மையைச் சிறிது ஆராய்வாம்.

அம்மையார் சிலையற்ற உலக இன்பங்களிற் சிறிதும் பற்றற்றாராய், பேரின்பத்தைத்தரும் பரம்பொருளே சிலையுள்ள தெனவும், அதன் அருளைப் பெறுவதற்கு முயற்சிப்பதே பிறவிப் பயனென்றும், அதுவே அழியாப் பெரும் பொருளென்றும் நன்குணர்ந்து தமக்குள்ள மற்ற சுற்றத்தாரையும் விட்டு, திருக்கெடில ஆற்றங்கரையில் கட்டப்பட்ட திருவநிகை வீரட்டானஞ்சென்று தனியே தவம் பூண்டு சிவபிரானுக்குத் திருத் தொண்டு புரிந்து வந்தனர். அங்ஙன மின்றி அவர் தம் வீட்டிலேயே இருந்து பற்றற்ற நிலையை அடையவேண்டுமென நினைத்திருப்பரேல், அது மிக்க கடினமாக முடியும். ஏனெனில் பேரின்பப் பேற்றினைக் கருதி மனத்துறவடைந்து தவம் பூண்டொழுக விரும்பும் அறிவுடை மக்கள், அஃதெனசா மாக்களிடையிருப்பரேல், நாயிடம் அகப்பட்ட தெங்கக்காடுயென, இவர்கள் அருமை அறியாது அநேகமாய் இவர்களைச் சோதித்துப் பலபட விண்வார்த்தைகளைப் பேசி இவர்கள் மனதைப் புண்படுத்துவது மாத்திரமேயன்றித் தங்கள் குற்றங் குறைகளை அடிக்கடி அவர்களிடம் வந்து கூறி, இவர்கள்

தவ நிலையைக் கெடுத்து விடுவார்கள். ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்குந்தன்மையுடையதாகையால் ஒருகால் தாங்கள் வேறு நிலையில் மாறவுங் கூடுமெனக் கருதியே, பெரியோர்கள் மனிதர்கள் வாழப் பெறுத் தனியிடங்களிலும், எப்போதும் பக்திமான்கள் வந்து தங்குவதற் கிடமாகிய கோயில் பக்கங்களிலுமிருந்து தங்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வார்கள். இதனற்றான் பெரும்பான்மையும் நம்ம னோர்கள் கோயில்களை மலைகளின் பேரிலும், பூஞ்சோலைகளிலும், மனித சஞ்சார மில்லாத தனியிடங்களிலும் கட்டியிருக்கின்றார்கள். அங்ஙன மாயின் இறைவன் மாட்டு அன்பு செலுத்தி ஆன்ம லாபத்தை யடைய விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் தனியிடங் கட்டிக் செல்லுதல் வேண்டுமா? இவ்வாறு சிறிது நல்வழிப்பட்ட ஆன்மாக்கள் யாவரும் தனிச்சென்று விட்டால், மற்றவர்களைத் திருத்தி நன்மார்க்கத்தில் செலுத்துகின்றவர்கள்தாம் யாவர்? என்பார்க்குக்கூறுவாம்: இங்ஙனந்தவத்தை விரும்பும் ஆன்மாக்கள் பலதிறப் பட்டிருப்பார்களாதலால் அவர்களில் இரண்டொரு சாராரைப்பற்றி மாத்திரம் இங்கு ஆராய்வாம். ஒரு சாரார், மற்றையோரையும் நன்மார்க்கத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்னுங்கருணையினால் பலபேர் நடுவிலிருந்து கொண்டும் அவர்கட்கு அப்போதைக் கப்போது நல்லுப தேசங்களைச் செய்துகொண்டும் சமயம் வாய்த்த போது தாம் தனியே ஓரிடத்திலிருந்து தம் ஆன்ம லாபத்தை நாடுவர். மற்றொரு சாரார் முழுதும் தாம் தனியே யிருந்து கொண்டு தம்பேரின் பப் பேற்றிற்கு முயற்சி செய்வது நாத்திரமே யன்றி மற்றையோரும்

நன்மை யடைய வேண்டுமென மனதில் எப்போதும் நினைத்து நினைத்து இறைவனை இறைஞ்சி, பிறருக்கும் நன்மையுண்டாக்க முயற்சிப்பார்கள். எங்ஙனமேனும் இருதிறத்தாரும் பிறருக்கு உதவி செய்வதில் குறைவுபட்டவர்களல்லர். ஆகவே தவத்திறம் பூண்ட நிலகவதியார் இவ்விரண்டாளு சார்பையே சார்ந்தவராவர். இதற்குத் தாம் மனதினால் எண்ணி, எண்ணித் தம் பின்னவரைத் தம் வழிப்படுத்தியதே தக்க சான்றாகும்.

இனித் நிலகவதியார், தம் பெரியோர்கள் மேற் கொண்டொழுகியதும், தாம் இளமை தொட்டுப் பின்பற்றி வந்ததுமான சைவ சமயத்தைக் கைவிட்டு சமண சமயத்தை மேற்கொண்டொழுகிய தற் தம்பி திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை மேற்கூறிய சமண சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்குத் திருப்பிக் கொண்டந்த பெருமையைப்பற்றி ஆராய்வாம்.

ஆன்மாக்கள் தத்தம் சமயங்களிலிருந்தே அவைகளிலுள்ள உண்மைப் பொருளை யறிந்து மேன்மையுறுவதற்குத் தக்க சாதனங்கள் பல விருப்பினும், அநிலுள்ள தத்துவங்களை எடுத்தோதி, மக்களின் மனதைச்சீர்திருத்துவதற்குத் தக்க குரவர்கள் கிடைக்காமையானும், அத்தகையோர் சில நிருப்பினும், அவர்களைச் சென்றடைவதற்குத் தக்க வசதிகள் ஏற்படாமையானும் பெற்றோர் தம் மக்கட்கு இளமையிலிருந்தே மதசம்பந்தமான விஷயங்கள் பலவற்றையும் தக்க பொருளமைப்போடு சொல்லி அவர்கள் மனதில் பதியவையாமையானும் அநேக மூட வழக்க ஒழுக்கங்களையும் மதசம்பந்தமானது என மதக் கொள்கை

களோடு சேர்த்து விடுவதனாலும், நாம் தினந்தோறும் நடாத்தி வருகின்ற வாழ்க்கைக்கும், மதத்திற்கும் அதிக தூர நிருப்பதாகக் கருதுவதினாலும், மதசம்பந்தமாக நடைபெறும் பல விஷயங்கட்கும் காரணத் தெரியாமலும் அவைகளை அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படாமலும் இருப்பதினாலும் ஆதாரங்கள் ஒன்று மின்றி பொருள் செறிவு, தத்துவ உண்மை, நீதி மரக்கம் முதலியன மிகப் பெருத பல மதத்தினர்நம்மனோரை ஏமாற்றித் தம் வசப்படுத்துகின்றனர். ஒரு காலத்தில் செல்வத்திலும், பக்தியிலும், மதப்பற்றிலும் மிகச் சிறந்து விளங்கியதெனப் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்ளுகின்ற நம் இந்தியா தேசமும், மதமும் தற்சமயம் மிகத் தாழ்ந்த நிலையிலிருக்கின்றன வென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமேயாகும். இதற்குக் காரணம் நமது சுறு சுறுப்பின்மையும், கவலையினமுமே யன்றி வேறென் கூறுவது? மற்ற மதத்தினர் ஆறு வயதில் அறிந்து கொள்கின்ற கடவுட்டன்மையும், மத விஷயங்களும் நம்மனோர் அறியாது வயதிலுமறிவதில்லை. இது எத்துணை பரிதாபகரமானது. அதன்றியும் காலத்திற்கும், மனிதர்களின் நிலைமை, அறிவு முதலியவைகட்கும் தக்கவாறு அப்போதைக் கப்போது சில மாறுதல்களைச் செய்து பண்டிதர்களுக்கும், பாமரர்களுக்கும் பொருளாகுமாறு கடவுள் தன்மை மதக்கோட்பாடு முதலியவைகளை விரிவுபடுத்துவதற்கும் நம்மனோர்களில் பெரும்பாலோர் முன்னுக்கு வருவதில்லை. அங்ஙனம் சிற்சிலர் வரினும் அவற்றின் அருமை தெரிந்து ஆதரிப்பதுமில்லை. இதனற்றான் வருடந்தோறும் நம் சகோதர

சகோதரிகளில் எத்தனையோ பேரை பிறமதங்கட்குப் பணி கொடுத்து எக்காரியத்தையும் நிறைவேற்று வதற்குத் தக்க துணையின்றி துன்புறுகின்றோம்.

ஆனால்,

“யாதொருதெய்வங்கொண்டிர்அத்தெய்வமாகி
மாதொரு பாகனார் தாம்வருவர்” [யாங்கே
என்றும்,

“நாட்டினான் தெய்வ மெங்கும் நல்லதோ
ரான் தன்னாலே”

என்றும் நம் பெரியார் திருவாய் மலர்ந்துள்ளபடி எல்லாச் சமயங்களிலிருப்பதும் ஒரே கடவுள் ஆதலாலும், எந்த மதத்தைக் கொள்ளினும் அவர்களுக்கூ, எல்லாம்வல்ல முழுமுதற் கடவுளை அருள் புரிவர் ஆதலினாலும் எந்த மதத்தை மேற்கொண்டால்தான் என்ன, இதற்காகப் பலமாறுபட்ட எண்ணங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணம் யாது என்னும் ஆசங்கையுண்டாகலாம். அத்துணை விரிந்த அறிவுடையாராயின் ஏன் தஞ் சொந்த மதத்திலிருந்தே கடவுளருளைப்பெறக் கூடாது? எதற்காகப் பிறமதத்திற்குச் செல்லவேண்டும் என யோசித்தல் வேண்டுமல்லவா? இதை உற்றுநோக்குங்கால் தம் புறக்கடையிலுள்ள ஆழமான சுத்தத் தண்ணீர் நிறைந்த கேணியின் பெருமையை அறியாமலும், அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும், அதில் ஏதேனும் சிறிது குற்ற நிருப்பின் அதனைப் போக்குவதற்கும் முயற்சி செய்யாமலும் அண்டை வீட்டுக்காரன் பல முயற்சிகளினால் சுத்தப்படுத்தி வைத்திருக்கும் ஆழ மற்ற மிகச் சிறிய கிணற்றை நாடிச் செல்வதைப் போன்றிருக்கின்றது. அன்றியும் நம்மிடத்தில் தின்பதற்கு

அறவே ஒன்று மில்லாத காலத்திலல் லவோ பிறரிடத்தில் யாசகத்திற்குச் செல்லவேண்டும்? அங்ஙன மின்றி நிறைய தானியங்களையும், காய் கறி முதலிய எல்லாவற்றையும் வைத்துக் கொண்டு அவைகளை உண்பதற்கேற்ற வாறு பக்குவப்படுத்திப்பிப்பதற்குச் சோம்ப லுள்ளவராய்த் தம்மிடத்தி லுள்ள பண்டங்களையும் ஒழுங்கின்றி போட்டுவிட்டு, சிற்சில பண்டங்களைக் கொண்டு சீர்திருத்தி உண்கின்ற மற்ற வர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று உண்டு காலங் கடத்தினால் அது எத்துணை அற்பமாகத் தோன்றிப் பிறரால் அவ மதிக்கப்படுமோ, அதைப் போன்றே தம் மதத்திலிருந்து கொண்டே, இக் காலத்திற் கேலாத சிற்சில ஊழல் களைக் களைந்துவிட்டு மென்மை யடை யாமல் பிற மதத்திற்குச் செல்லுதல் பழிப்புக் கிடமாகும். உற்று நோக் கின் ஒவ்வொரு மதத்திலும் சில ஊழல்கள் காணப்படத்தான் செய் யும். ஏறக்குறைய எல்லாமதங்களும் ஒரு தன்மையான உண்மைகளையே சாற்றுகின்றன. ஆதலால் உண்மை நெறிபைக் கடைப்பிடித் தொழுகி ஆன்ம லாபத்தை யடைய விரும்பு னோர் எவராயினும் தங்கள் சொந்த மதத்திலிருந்தே பிறவிப் பயனை யடை யக் கூடும்.

இன்னும் கடவுள் தன்மையையும், நல்லொழுக்க முறைகளையும் கூறுகின்ற எம்மதமும் தாழ்த்ததாகாது. ஆனால் அந்தந்த மதத்திலுள்ளோர், தம்மதக் கோட்பாடாகிய ஜீவகாருண்யம், தெய்வ நம்பிக்கை முதலிய தன்மைகளி லிருந்து மாறுபடுங்கால், அவர்களால் அம்மதமும் குறைபாட்டை யடைந்து அங்ஙனம் தெய்வத்தன்மை குறைந்து விடுகிறது. இதனொத்த மதத் குறைவு

பாடுகள் உண்டாகின்றன. இதற்குநா ரணமாக, தெய்வ தத்துவம், ஆன்ம தத்துவம் முதலியவைகளில் சைவ வைஷ்ணவ சமயங்களைப் போன்று அத்துணைச்சிறப்பு வாயாமலிருப்பினும் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் காலத்திற்கு முன்னிருந்த பௌத்த, சமணசமயங்கள் அந் திவ்யவிருந்தனவெனவும், இவர் களுடைய காலத்தில் அச்சமயங்களி லிருந்தவர்கள் தங்கள் மதத்தாபகர் களின் கோட்பாட்டி லிருந்து சிறிது வழுவி, பல கொடுமைகளைச் செய்வ தற்கு ஏற்பட்டதால் அம்மதங்களி லிருந்த தெய்வத் தன்மை குறைவு பட்ட தென்றும் அறிவுடையோர் கூறக் கேட்கின்றோம்.

இங்ஙனம் ஜீவகாருண்யத்திலிருந்து வழுவி தெய்வத்தன்மை குறைவுபட்ட சமண சமயத்தில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் போய்ச் சேர்ந்துகொண்டு, அம்மத நூல்கள் யாவற்றையும் நன்கு ஆராய்ந்து, அச் சமணர்களுக்குத் தலைமை வகித்து தரும் சேனர் என் னும் பட்டப் பெயரையும் பெற்று, தம் மதத்தை அசுட்டை செய்திருப் பதைப் பார்த்தபோது, நிலைவதியார் பெரிதும் வருந்தினர். அநேக தலை முறைகளாகத் தம்பெரியோரால் மேற் கொண்டுொழுகி வந்ததும் பல அறப் பொருள்கள் சிரப்பப் பெற்றதும், ஆன்மா கடைத்தேறுவதற்குக் காரண மானதும், இம்மை, மறுமைப் பயன் களை யளிக்கக் கூடியதுமான தம் சமய மாநிய சைவசமயத்தை விட்டு, வேறு சமயத்திற்குச் சென்ற தம்பியை எங் கனமேனும் தம் சமயத்திற்குத் திருப்ப வேண்டுமெனப் பெரிதும் முயற்சித்தார். இவர் முயற்சி எவ் வகையில் கெழுவதென்பதை நாம்

சிறிது ஊன்றி நோக்குதல் வேண்டும். அதாவது தாம் தம்மக்கையாராகவும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தம்பியாராகவு மிருப்பினும், அவரைக் கோபித்துத் தம் வயப்படுத்தினரா, அன்றி மற்ற வர்களைக்கொண்டு அவருக்குப் புத்தி புகட்டினரா? அங்ஙனம் மனிதர்களால் ஆகும் காரியங்கள் ஒன்றுமே செய்தி லர். ஏனெனில் மனித முயற்சியைக் காட்டிலும் தெய்வ முயற்சியே சிறந்த தெனவும், மன வறுதியுடன் நினைத்து வரும் குற்றமற்ற விடயங்கள் சில நாட்களில் அன்றிச் சில வருடங் களில் எங்ஙனமேனும் நிறைவேறும் எனவும் அவர் நன்கு உணர்ந்திருந்தன ராதலின், அம்மையார் தந் தம்பியை சைவ சமயத்தில் மீட்டும் சேர்ப்பிக்க வேண்டுமெனத் தம் வழிபடு கடவுளை நாடோறும் துதித்து வந்தனர். இதைச் சேக்கிழார் பெருமான்,

“துண்டுதவ விளக்கினயார்
கடரொளியைத் தொழுதென்னை
யாண்டருளி னீராதி
லடியேன்பின் வந்தவனை
யீண்டுவினப் பாசமயக்
குழிநின்று மெடுத்தான
வேண்டுமெனப் பலமுறையும்
விண்ணப்பஞ் செய்தனரால்”

என மிகப் பொருத்தமாக எடுத்தோது கின்றார், நிற்க,

ஒரு நல்ல எண்ணத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டும், நினைத் துக்கொண்டு மிருப்போமாயின், அவ் வெண்ணமானது ஆகாய வெளியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நல் லோர் பலருடைய நல்லெண்ணங்க ளுடன் கலந்து வன்மையடைந்து நமக் குப் பெரும்பயனைத் தாரா திற்குமென அறிவு நூல்கள் கூறுகின்றன. அங்ங னமே நிலைவதியாரும் ஓயாமல் நினைத்

துக் கொண்டிருந்த எண்ணம் கை கூடும் காலங் கிட்டியமையால், ஒருநாள் அம்மையாருக்குச் சொப்பனத்தில் தெரிவித்த படியே, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கொடுஞ் சூலைநோயினால் வருந்தத் தலைப்பட்டனர்.

சுவாமிகள் கொடுஞ் சூலை நோயினால் வருந்திய காலத்து, சமணர்கள் தங்கள் மதக் கோட்பாட்டின்படி பல மந்திரங் களைக் கூறியும், பல சிசிச்சைகளைச் செய்தும் நோய்தீராமைக்குக் காரணம் என்னையோவெனின், முன்னர் கூறிய வாறு, அவர்கள் தங்கள் தலைவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட அறக்கொள்கைகள் பலவற்றையும் கைவிட்டு மனஞ்சென்ற வாறு நடந்து, தெய்வத் தன்மையை யிழந்திருந்தனராதலாலும், சிவபிரான் நிலை வதியாரின் வேண்டு கோளை முடிக்க எண்ணியிருந்தமையினாலுமே சமணர்கள் செய்த முயற்சி ஒன்றுமே பயன் பட்டிலது.

அம்மையார், தந் தம்பி மிக்க துன்பத்திலிருக்கின்றார் எனக் கேட் டும், சிறிதுங் கருணைபற்றாராய் “நன் றறியா ரமணப்பாழி நண்ணுகிலேன்” எனக் கூறி யனுப்பியது தகுதியுடைய தாகுமோ? என்னும் ஆசங்கை கிழ் வாம். அதைச் சிறிது ஆராய்வாம்.

அறிவிற சிறந்தோர் தகுதியற்றவை கட்டுகல்லாம் கருணை பாராட்டிப் பிறரைக் கெடுக்க முன் வர மாட்டார் கள். சிறிது கடினமாக விருந்தேனும் அவரை நன்மார்க்கத்திற்குக் கொண்டு வரவே முயற்சிப்பார்கள். ஆகவே அம்மையார் தாம் அங்கு சென்றால், ஒரு சமயம் தந் தம்பி இவண் வரு வது கடினமாயிருக்குமென எண்ணி யும், தம் கொள்கைக்கு மாறானவர் களைப் பல்வகையிலும் துன்புறுத்தும் இரக்கமில்லா சமணர்களிடையே தாம்

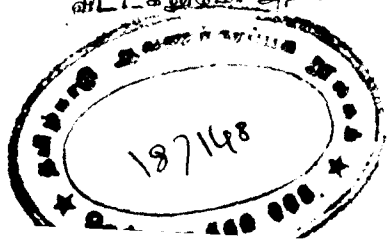
தாங்கி வந்ததின் பயனை யடைந்துள் ளாராதலால் இவர் புத்தகக் கல்வியைக் கற்றனரா? இல்லையா? என்னும் தன்மை நமக்குப் புலப்படாவிடினும், இவர் கற்கவேண்டிய உயர்ந்த கல்வி யைக் கற்றிருந்தன ரெனவே கூறு தல்வேண்டும்.

நம் தமிழ் நாட்டுப் பெண்மணிகள் யாவரும் கற்கவேண்டிய உயர்தரக் கல்வியைக் கற்று பலவற்றிலும் மிகச் சிறப்படைந்திருந்ததை உணர்ந்திருந் தும், தற்காலத்தில் நம் சிறுமிகள் கல்வி கற்பதற்குப் பல வசதிகள் ஏற் பட்டிருந்தும், நாம் அவர்களில் பலரைப் படிக்க வையாமலும், அங்கனமின்றி படிப்பித்தாலும் தக்க கல்வி வருவ தற்கு முன்னரே பாடசாலையிலிருந்து நிறுத்தியும் விடுகளில் படிப்பதற் கேற்ற முயற்சிகள் யாதொன்றும் செய்யாமலு மிருக்கின்றோம். ஒரே ஒருவர்க்குக் கல்வி இல்லாமலே சில அறிவமைதிகள் அமையினும், யாவ ருக்கும் அங்கனமே அமைபுமென்று கருதல்கூடா. இங்ஙனம் அமைவது அருமையேயாகும். ஆதலால் சிறுமி கள் அறிவில் சிறந்து விளங்கி நம் தேசத்திற்குச் சிறப்பை யுண்டாக்க வேண்டுமென்று விரும்புவோமாயின் அவர்களைக் கட்டாயமாக இனமையில் நன்கு கற்கும்படி செய்யவேண்டும்.

நம்மனோர்களில் பெரும்பான்மை யோர் பொருள் சேகரிப்பதற்கே கல்வி கற்பது என நினைப்பதினால் தான் ஆண்மக்கட்கு மாத்திரம் கல்வி கற்பித்து, பெண்மக்களை விட்டுவிடு சின்றனர். அந்தோ! இவ்வேண்ணம் எப்போதுதான் நம்மனோர்கள் மனதை விட்டகலுமோ அறியோம். நம் பெண்

மக்களை அழிந்து போகக்கூடிய பொன் வைரம் முதலிய அணிகலன்களினால் அலங்கரித்துப் பார்க்க வேண்டு மென்று நினைக்கும்பெற்றோர்கள், அழி யாத கல்வி கேள்விகளாகிய அணி கலன்களினால் அலங்கரிப்பரேல், இது னால் அவர்கள் ஆன்மா ஒளிவிட்டு துலங்குவது மாத்திரமேயன்றி, இது என்றாவது தம்மைவிட்டு நீங்கி நமக்கு வறுமை வந்து விடுமோ என்ற அச்ச மின்றி அவர்கள் எப்போதும் மிகக் களிப்புடன் காலங்கடத்தி, இம்மை மறுமைப் பயனை யடைவார்களல்லவா? ஆனால் சிறுமிகட்கு நம் தேசபக்தியை யும், உண்மை மதக் கோட்பாடுகளை யும் அமைதியையும் பெருந்தன்மை யான அறிவையும் கொடுக்கக் கூடிய கல்வியே தற்காலத்தில் இன்றியமை யாததாகும். வெறும் ஆடம்பரமான கல்வி பயனின்று, ஒரு தந்தை தன் மகளுக்குப் பொருள் நிறைய வைப் பதைவிடச் சிறந்த அறிவை யூட்டக் கூடிய கல்வியைக் கொடுப்பரேல், அது அவளுக்கு எத்துணைத் துன்பம் வந்த காலத்தும், மனச்சாந்தியைத் தந்து அறிவு நூல்களைப்படித்து அதிலுள்ள துட்பப் பொருள்களைக் காணுந் தொறும் காணுந்தொறுஞ் சொல் லொனா ஆனந்தத்தை அளித்து, தன் வாழ்க்கையை மிக்க பயனுடன் கழிக் கும்படி செய்யும்.

இன்னும் இவ்வறிவின் முதிர்ச்சியி னால் அவர்கள் ஆன்மா படிப்படியாய் உயர்ந்து பிறவிப்பயனை யடையவும் செய்கிறது. இத்துணைச் சிறந்த கல்வியே பெற்றோர்கள் தம்மக்கட்கும் கொடுக்க வேண்டிய நிதியாகும். இதை விரிக் கில் அளவிற்கு மிஞ்சிப் பெருகுமென அஞ்சிவிடுத்தாம்.

சமூக அறிக்கைகள்

(1) உம் சமூகத்திய இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு நிறைவிழா நடத்துவதைப் பற்றிய காலம், இடம், தலைவர், கடைமுறை முதலிய விவரங்களை முடிவு செய்யத் தந்தால் சமூகத்தியப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று சென்னை கோவில்தப்ப காய்க்கன் தெரு 150-வது எண்ணுள்ள இல்லத்தில் 1930ஆம் ஆகஸ்ட் 15உ சனிக்கிழமை மாலை 6 மணிக்குக் கூடும். அது போழ்து பொதுக்கூட்டம் கடைபிடித்தற்குத் தேவையான அங்கத்தவர் சிறைவெண் விடைக்காவியில் (Quorum) ஐ. வி. வயங்கன் தீர்மானிப்பதற்கே ஐ. இ. த. தி. லேயே 1930ஆம் ஆகஸ்ட் 17உ திங்கட்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு சமூக விதிகளின்படி கருவோரைக் கொண்டு அக்கூட்டம் கடைபிடிக்கும்.

(2) ஐ. வி. வயங்கன் நடத்துவதைப் பற்றிய காலம், இடம், தலைவர், கடைமுறை முதலிய விவரங்களை எழுத்தமுலம் அறிவிக்க விரும்புவோர் காரியதரிசிக்கு 10-11-1930-க்குள் தபால்முலம் அறிவிக்க வேண்டும்.

(3) ஐ. நிறைவிழாவில் தீர்மானங்கள் கொண்டு வரும்பும சமூக அங்கத்தினர், சமூக உறுதிமொழியில் கையெழுத்திட்டு தங்கள் விரும்பும் தீர்மானங்களையும் தெளிவாகத் தமிழில் எழுதி 30-11-1930-க்குள் காரியதரிசிக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும்.

(4) ஐ. நிறைவிழாவில் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்த விரும்பும் பெரியார்கள் தங்கள் தபால் விவரங்களைத் தெளிவாக எழுதித் தங்கள் சொற்பொழிவுகளின் பொருள்களையும் தங்கள் தங்கள் சொந்தச் செலவில் கருதல் கூடாது, அன்றிப் பிரயாணச் செலவு பெற விரும்புபவா என்பதையும் 30-11-1930-க்குள் காரியதரிசிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

(5) ஐ. வி. வயங்கன் பற்றிக் கடிதம் எழுதுவோர் உடனே காரியதரிசிடமிருந்து பதில் பெற விரும்பின், அதற்குரிய தபாற் செலவையும் அனுப்பிவைக்க வேண்டும்.

புத்தக வாவு:—சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஜோதி ஆசனத்தின் 5-வது வெளியீடாகிய “ஸ்ரீ தத் துவராய சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்” என்ற நூல் வரப்பெற்றேனும், கத்தி சஷ்டியன்று “கத்தி சஷ்டி கவசம்” என்ற நூல் பெங்களூர் அவுரூர், பழைய மதராஸ் ரோட், 38-வது இல்லத்தில் வதியும் திரு. கோ. பாலசுந்தர முதலியாரவர்களால் இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. வேண்டுவோர் அன்றாடம் கெழுதுக.

ம தி ப் பு ர

இராமலிங்க அடிகள் வாலாநாம தீநவநீபா ஆராய்ச்சியும்:— ஆசிரியர்: T. S. பாலசுந்தரம் பிள்ளை (இளவழிகளார்.) பக்கம் 96-விலை அரை ரூ. இத்தால் பிறமொழிக் கலப் பில்லாத நூல் தமிழ் கையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இராமலிங்க அடிகளைப்பற்றி எத்தனை மிகுதியாக நூல்கள் வரையப்படினும் அவை யனைத்தையும் தமிழ்நாடு வாசலுக்கும், பத் தொன்பதாவது தாற்காலிக அடிகளைப்போல் சிறந்த தமிழ்நூலினை வேறெவரும்தோன்றினர். அடிகள் வாழ்க்கை வரலாற்றினை இத்தால் செம்மையாகக் கூறுவதோடு திருவருட்பாவின் சிறந்த கருத்துகளையும் கல்ல ஆராய்ச்சி முறையில் விளக்குகிறது. உயர்தரக் கல்லூரிகளில் பாட புத்தகமாக இத்தால் தரைத்தனத்தாரால் அங்கேசிக்கப்படுமென்று எதிர் பார்க்கிறோம். வேண்டுவோர், மறைமலையடிகள் கல்விக் கழகம், புதுப்பேட்டைத் தெரு, பரங்கிமலை என்ற ஆசிரியர் விவாசத்துக் கெழுதுக.

ப ரி க !

ப ரி க !!

ப ரி க !!!

1. இன்று முதல் 1930ஆம் ஆகஸ்ட் 10உக்குள் மது சமூகத்துக்கு ஓர் ஆயுள் அங்கத்தினரைச் சேர்த்து, அவர் செலுத்தவேண்டிய ஆயுள் சந்தா ரூபாய் இருபத்தைந்தையும் உடனே மணியாடர்செய்து உபகரிக்கும் அன்பருக்கு மது சமூகம் வெளியிட்ட கத்தார் தேவாரப் பிரதிகன் பத்த இனமாக அளிக்கப்படும்.

2. ஐ. தேதிக்குள் மது சமூகத்துக்கு பத்த சாதாரண அங்கத்தினரைச் சேர்த்து அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய சந்தாத் தொகை ரூபாய் பத்தனைத்தையும் உடனே மணியாடர்செய்து உபகரிக்கும் அன்பருக்கு மது சமூகத்திய கத்தார் தேவாரப் பிரதிகன் ஐந்து இனமாக அளிக்கப்படும்.

3. ஐ. தேதிக்குள் அவ்வாறே ஐந்து அங்கத்தினரைச் சேர்த்து அவர்கள் சந்தாத் தொகை ரூபாய் எழுவையை உடனே மணியாடர்செய்து உபகரிக்கும் அன்பருக்கு ஐ. கத்தார் தேவாரப் பிரதி ஒன்று இனமாக அளிக்கப்படும்.

இங்கனம்:

சென்னை,
10-11-1930.

ம. பாலகப்பிரஹ்மணியம்,

காரியதரிசி,

நம் சமாஜத் தொண்டு

தஞ்சை தாலுக்காவிலுள்ள சித்தாயல் என்னும் சிற்றூரில் நிகழும் பிரமோதாத ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் ௧௦-ஆம் நாள் (21-10-30) தீபாவளியன்று மாலை 3-மணிக்கு அவ்வூர் பன்னிக்கூடத்தில் நம் சமாஜ உதப்பினர் திருவாளர் தி. பொ. இராமையாச் சேதிராயர் அவர்கள் முயற்சியாலும், அவ்வூர்த்தலைவர் (இராமமுனிசிப்) திருவாளர் சுந்தரராஜ நாட்டார் உதவியாலும் கூட்டமொன்று கூட்டப்பட்டது. அக்கூட்டத்தில் நம் சமாஜத் தொண்டரும், பன்னவரம் பொதுநிலைக் கழகமாணவருமான திருவாளர் மறை. திருநாவுக்கரசர் அவர்கள் "அப்பூதி அடிகள் நாயனார் புராண" சொற்பொழிவு காற்றிடுறார்கள். சொற்பொழிவுக் கிடையிலே சைவசமயத்தின் மேன்மை, தற்கால நிலை, சைவர் கடமை, திருநீற்றின் உண்மை, சைவ உணவின் சிறப்பு முதலியன விளக்கப்பட்டன.

திருச்சி சைவசித்தாந்த சபை

இச்சபையின் ஆதரவில் நிகழும் பிரமோதாத ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் முதல் நாள் (17-10-30) வெள்ளிக்கிழமை மாலை கூட்டமொன்று கூடியது. அக்கூட்டத்தில் நம் சமாஜத் தொண்டர் மறை. திருநாவுக்கரசர் "திருநாவுக்கரசர் திருவாசகத்திலொருவாசகம்" என்ற பொருள் பற்றி ஒரு மணி நேரம் அரிய சொற்பொழிவுகாற்றிப் பின் நம் சமாஜத் தொண்டுகளையும் அதனைச் சைவமக்கள் பெரிதும் போற்ற வேண்டுமென்றும், சித்தாந்தம் இதழை ஒவ்வொருவரும் வாங்க வேண்டுமென்றும், அடுத்த திங்களில் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தைத் திருச்சியிலுள்ளார் சிறப்பாக நடத்த வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திப்பேசினார்.

அதன் பின் திருவாளர் பண்டிதர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள் திரு. மறை. திருநாவுக்கரசுவின் சொற்பொழிவிலுள்ள நலங்களைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். உடனே, திரு. தி. ஆ. பெ. விஸ்வநாத பிள்ளையால் சொற்பொழிவாளர்க்குச் சபையின் சார்பாகப் பூமலை சூட்டப்பட்டது.

இறுதியில் மேற்படி சபை அமைச்சரால் சொற்பொழிவாளர்க்கும் வந்திருந்தவர்க்கும் வந்தனக்கூறக் கூட்டம் கலைவந்தது.

நம் சமாஜத்தைத் தோற்றியவர்கள்—ஒரு திருத்தம்

[உயர்திரு மறைமலையடிகள் கீழ்வரும் திருத்தத்தை நமக்கு அனுப்பியுள்ளார்கள். அதை மிக மகிழ்ச்சியோடு வெளியிடுகிறோம்.—பத்திராசிரியர்.]

"சித்தாந்தம்" மலர் மூன்றின் ௭-ஆம் இதழிலும் ௧0-ஆம் இதழிலும் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம் சிறுவியவர்களைக் குறிப்பிட்டதில் என்னுடன் திரு. நல்லசாமிப் பிள்ளையையுஞ் சேர்த்தெழுதி யிருக்கின்றீர்கள். மறைத்திரு ஞானியார் அடிகள் திருமூன் யான் "திருச்சிற்றம்பல விளக்கம்" என்னும் ஒரு விரிவுரை நிகழ்த்தி அதன் ஈற்றில்யான் "சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்" சிறுவிய காலையில் என்னோடு உடனிருந்து அதற்கு உதவி செய்தவரும், அம்மகா சமாஜத்திற்குச் சில திங்கள் வரை என்னுடன் சேர்ந்து காரியதரிசி வேலை பார்த்தவரும். இன்னுனிரிங் டிபார்ட் மெண்டில் ரூபர்வைசராயிருந்தவரும், எம்மொசிரியர் ஸ்ரீவஸ்து சோமசுந்தர நாயகர்களின் மாணக்கருள் ஒருவருமான திருவாளர் கு. சிங்கரவேல் முதலியவர்களை யாவர். திரு. நல்லசாமிப் பிள்ளையவர்கள் யாம் சமாஜம் சிறுவிய காலையில் எம்மோடு உடனிருந்தவரல்லர். பிறகு சமாஜவிழா நடந்த காலங்களில் விரிவுரை யாளராயும் அவைத் தலைவராயும் வந்து திரு. நல்லசாமிப் பிள்ளையவர்கள் உதவி செய்தாராயினும் சமாஜம் சிறுவிய காலையில் அவர் எம்முடனிருந்து உதவி செய்தவரல்லர். சமாஜத்தின் இவ்வுண்மை வரலாறு நம் சைவ அன்பர்கள் உணரல் வேண்டுமென்று இஃது எழுதினேம். ஆகையால் இக்குறிப்பை அன்பு கூர்ந்து "சித்தாந்த"த்தில் வெளியிடுவதற்குள். எமது ஞானசாகரத்திலும் இக்குறிப்பு வெளிவரும். நலன்.

அன்புள்ள,

மறைமலையடிகள்.